

(Tęsinys iš 11-to psl.)

Ierūtė rašo?

Jenkinsas viską patvirtino ir dar pridėjo, sakdamas: "Tačiau, pasaulyje dar neatsirado tokio artisto, kuris būtų pilnai atvaizdavęs Havajų žydinčias geles ir išvardinęs visas gamtos teikiamas spalvas, kurios puošia šį nepaprastą pasaulio kampūtį".

Tik kažin kodėl nieko nesigirdi, kur p-lė Milerūtė dabartinio metu yra. Argi jau būtų paskendus Havajų grožybėse, ar kur kitur iškeliauvusi?

Josephine, kur tu esi?

S. F. Bakanas
421 Forbes St.,
Bridgeville, Pa.

ALOHA!

Jos. Milerūtės paskutinis laiškas iš Havajų

Dienos bėga taip greitai, o tas Polinezijos paralizius taip nenori paleisti! Juo ilgiau čia gyvenu, juo, atrodo, labiau veikia. Oras baisiai gražus. Šiandien, gruodžio 14 d., bus kiek 83 laipsniai. Nebepamenu, kur nutraukiau savo paskutinį laišką, bet po paskutiniojo laiško padariau daug kelionių.

Teko nuskristi į Havajų "Didžiąją Salą" — Kailua. Ši Havajų sala yra visai pavadinama — Didžioji Sala, Orchidėjų Sala ir Vulkanų Sala. Tiesa, ji yra visų didžioji visame Havajų salyne: didesnė negu visos kitos į krūvą sudėjus. Šioje saloje yra didžiausias Amerikoje orchidėjų prekybos centras. Šioje saloje veikia abudu ugniakaliai — Mauna Loa ir Kiluaea. Šioje saloje gimė ir iškilo, pasiekė savo galybės ir mirė karalius Kamehameha Didysis. Šioje saloje kapitonas Cook sutiko savo tragišką miršį; čia atplaukė pirmieji misionieriai, atgabendami iš Naujosios Anglijos krikščionybę ir amerikoniškas tradicijas.

Pėdos didumo žiedai

Iš aerodromo nuvažiuojame į Kona Inn užiega. Tai yra mažiausias viešbutis Didžiosios Salos Kona pakrastyje. Ši salos dalis pasižymi savo gilių vandenių jūros žvejyba. Kailua yra mieguistas miestelis — jokių trafikų. Tai tinkamiausia vieta Polinezijos Paraliziui!

Po užkandžio išvažiuojame reginių pamatyti. Stačiai nepatikėtumėt, kiek čia ir kokių tik čia gėlių nėra! Poinsetijas mes Chicagoje perkame Kalėdoms, maždaug vieną žiedą po \$5, o čia jos auga kaip daržų užtvaros. O jų didumas! Iki 12 colių vienas žiedas skersai matuojant. Yra ir dar didesnių. Pamatai tų gėlių krūmus — baltų, raudonų ir švelniai rausvų — išsiskėtusių iki 200 pėdų, ir negali atsiziūrėti nei atsigerėti. O tos vijoklės Bougainvillejos — visokiausios spalvos vienoje vietoje — liepnelės, baltos, ružavos, fushia, geltonos ir t.t. Žodžiu, gražias

Afėnai, Graikija. — Princesė Sophie ir jos sužadėtinis Ispanijos princas Don Juan Carlos atvyksta į stadioną, kur mergaitės pasitinka juos su gėlėmis.

gėles mėgstanciam čia niekada nebus gana.

Hawaii — buvusios Sandvičių salos

Nereikia pamiršti, kad Havajų salos nebėra tokios naujos. Jos buvo triskart "atrasotos". Sako, kad patys polineziečiai ten pirmą kartą išsikėlė prieš tūkstantį ar daugiau metų. Ispanai, sakoma, čia pirmą kartą atsikraustė 1555 metais, jas tada pavadindamas Sandvičiais, kadangi Sandwich buvo vardas grafo, kurs finansavo Cook'o ekspediciją į Pacifiko okeaną.

Kapitonas Cook buvo užmuštas muštynėse tarp jo paties laivo igulos ir čiabuvių Kealakeua įlankoje. Ta vieta ir šiandien tebėra atžymėta paminkline lenta. 1898 metais JAV Kongresas priėmė rezoluciją, kuria Havajų Salos buvo aneksuotos ir prijungtos prie Jungtinių Valstybių. William McKinley prezidentaujant. Tada salų vardas iš Sandwich Islands buvo pakeistas į Hawaii Islands. Čia yra vienintelė visose Jungtinėse valstybėse teritorija, kur galima rasti karališką dvarą. Bet apie tai vėliau.

Tai gyvenimas

Atsileidus, neskubant pavalgius pietus po atviru dangumi, bet po stogu — Kona Inn restorane nieko kito nebelieka veikti, kaip tik pasiduoti tam Havajų Paraliziui. Viskas čia taip gera, jauku ir šventiška, niekas čia niekur neskuba, oras švelnus. Tad grįžti į savo kambarį, atstumi visą sieną, atsisėdi į lanai ir įsižiūri į vandenyje atsispindintį mėnulį, svyruojančias palmes ir įsiklausai į bangų pliaukšėjimą mėlynojo Pacifiko krante. Tai gyvenimas!

Kitą rytą po pusryčių susėdame į limuziną ir pradėdame kelionę į Hilo, kuri yra kitame salos šone, maždaug už kokių 125 mylių. Bet kol pasiekėm kelionės tikslą — Maniloa Inn, buvome padarę geras 175 mylias. Važiavimas vienas malonumas. Tai yra vienintelis kelias visoje saloje ir eina salos

pakraščiais. Tolumoje matai labai juodos žemės plotus. Kokis puikus ir derlus juodžemis būtų laukams ir sodams, pamanai, bet privažiavus arčiau pamatai, kad tai joks juodžemis, o sustingusi ugniakalnio lavos masė, ir ne tik nešvelni ir neminkšta, o labai kieta ir aštri. Tai palikimas 1960 metų ugniakalnio išsiveržimo, kurs čia sunaikino Kapoho kaimą ir užpylė daug akrų dirbamas žemės. Kur sykį lava užliejo, žemė yra visam laikui sunaikinta. Bet pačią lavą, smulkiai sutrupintą, šiandien jau panaudoja keliams taisyti. Nors tiek naudos.

Ar esate patgę "poi"?

Pakeliui į Hilo sustojome garsiajame ir stačiai neįtikėtinajame Juodojo Smėlio paplūdimyje (Black Sand Beach). Smėlis yra visiškai juodas. Tai yra į smėlį susmulkinta senoji lava, kuri kadaise buvo nutekėjusi į pačią jūrą. Aš tai negalėjau atsistebėti tokiais reiginiais, kaip juodo smėlio paplūdimys, šviesiai žalios spalvos ir mėlynos bangos vienoje vietoje, o kiek toliau pajūriu paplūdimys su žaliu smėliu, ir dar toliau kitas paplūdimys, kur vanduo bebaigių smėlį nusinešti į gelmes, iš kurių po savaitės kitos ir vėl grąžina ir išpila į krantą. Tikrai, kad gamta yra paslaptinga jėga.

Atvažiuojant į Hilo sustojome orchidėjų farmoje. Tai visas ūkis, kurs verčiasi tų gražiųjų gėlių auginimu. Mūsų palydovas — "Baby" Danny Nathaniel — senos žinomos Havajų šeimos narys — čia pat nupynė kokoso riešutų (coconut) skrybėlę, ją išdekoravo orchidėjų žiedais ir įteikė man kaip dovaną. Jis tikrai buvo labai malonus ir draugiškas žmogus. Jo šeima yra gana pasiturinti, turi saloje nemažą nuosavybę, ir kaimynaujasi su gubernatorium. Bet jis yra grynas havajietis — grynakraujis. Aukštas vyras, gerai nuaukęs, mėgstas daug valgyti "poi". Beje, ar esu rašiusi, kad ir aš bandžiau ragauti to Havajų skanėsto? "Poi" išrodo visai taip, kaip popieriams klijuoti klėjai, ir skonis yra visai toks kaip klėjų. Bet havajiečiai stačiai iš

galvos eina dėl to patiekalo.

Banga nusinešė pusę miesto

Baby Danny pristatė mus į Maniloa Inn nakvynės. Pradėjo lyti. Kiek vėliau jis vėl atvažiuo, norėdamas mus pavežioti ir parodyti Hilo, nes kitą rytą turėjome išvažiuoti labai anksti į kitą salą. Gal pamenate, kad 1960 metais didžiulė okeano banga užgavo Hilo ir sunaikino geroką miesto dalį, žodžiu, nusinešė visa, kas buvo per 600 pėdų nuo jūros kranto. Dar ir dabar matomi pridarytų nuostolių ženklai.

Važiuojant į Maniloa Inn tenka pervažiuoti labai gražų Japonų daržą, tikriau sakant, buvusį gražų prieš tai, kai audra jį sunaikino. Dabar per mažiausiai metus laiko ten nieko nedaroma, nes reikia leisti, kad vandeniniai grybeliai visiškai išnyktų. Darže tebeaugo įvairiausi medžiai, kurie buvo pasodinti garsių žmonių. Pavyzdžiui, 1934 metais prezidentas Franklin Delano Roosevelt, pirmasis JAV prezidentas aplankęs šias salas, tame darže pasodino medį, kurs ir šiandien auga atitinkama lentelė paženklintas.

Kitą rytą anksti privažiavęs limuzinas mus paėmė vežti į aerodromą, iš kur išskridome į kitą salą — Maui. Ir kas atvyko į aerodromą mūsų palydėti? Aišku, Baby Danny! Lėktuvas turėjo pakilti 7:10 val. ryto — galite įsivaizduoti, kokia tai buvo auka Baby Daniui, taip anksti atsikelti ir laiku atvykti į aerodromą, nes tai buvo jo nedarbo diena ir jis būtų miegojęs iki pavakarių!

(Bus daugiau)

NEMOKA PASAKYTI "ACIU!"

— Mano žmona rytoj turi gimimo dieną. Patark, ką turu jai nupirkti, geriau pasakyk, ką tu savajai pirka?

— Aš savajai pirkau (tarp mūsų šnekant) perlų karolius.

— Na, ir ką ji?

— Ji tiek buvo dėkinga, kad nerado žodžio, kaip savo padėką išreikšti!

— Ką žadai šiemet jai pirkti?

— Žodyną!

12 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.

— SATURDAY, MAY 19, 1962

Naujienų Antroji Dalis

NR. 616

CHICAGO LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVIII METAI

RAŠYTOJO VIENUOLIO LIAUPSINIMAS

Prieš keletą dienų "Naujienose" buvo išspausdinta žinutė iš Lietuvos, kuri atkreipė mano dėmesį. Joje rašoma, kaip nepaprastai iškilmingai Lietuvoje buvusi paminėta rašytojo Ant. Žukausko - Vienuolio 80 metų gimimo sukaktis, nors pats rašytojas jau yra miręs prieš keleris metus. Anot tos žinutės, šios sukakties progą spaudoje pasirodžiusi visa eilė straipsnių apie velionį rašytoją. Tilytytis ir šimkus parašę savo atsiminimus, ant velionies kapo buvę padėti vainikai, daug kur Lietuvoje rašytojo atminimui pagerbti buvo surengti literatūros vakarai, į vieną iš jų, tur būt, į Anykščius, kur velionis palaidotas, atskubėję iš Vilniaus ir žymūs naujosios klasės atstovai: Baltušis, Venclova ir Tilytytis. Taip pat netrukus būsianti išleista atsiminimų apie velionį knyga, būsiančios pakartotos kai kurių jo knygų laidos.

Ką ir bekalbėti, bolševikiniai komunistai garbina ir liaupsina rašytoją Vienuolį, kaip retai ką kitą! Ir tas liaupsinimas ne nuo vakar prasidėjo. Jis jau tęsiasi nuo antrosios bolševikinės okupacijos pradžios. Kaip iš kokio gausybės rago, ant Vienuolio pasipylė titulai, ordina ir kitokios kompartijos malonės. Jis buvo paskelbtas tikru liaudies draugu (o bolševikiniam žargone tai maždaug reiškia: nepartinis bolševikas), jis buvo pakeltas į lietuvių literatūros klasikų, jam buvo suteiktas nusipelnusio meno veikėjo titulas, apie ištisą dešimtmetį jis vis buvo "išrenkamas" Aukščiausiosios Tarybos Vilniuje deputatu. Pagaliau ant jo atlapų, kaip ankščiau buvo spaudoje rašyta, buvo užkarti Lenino ir keletas kitų bolševikinių ordenų. O Vienuoliui mirus, kelios mokyklos, daugelis miestų gatvių ir, tur būt, bent vienas kolchozas buvo pavadinti jo vardu.

Visa tai kompartija darė ne iš kokios nors ypatingos meilės ar pagarbos rašytojui Vienuoliui, kuris iki tolei buvo tipišką "smulkus buržujus", bet turėdama savų tikslų. Tai buvo gana mandagus spaudimas į Vienuolį: matai, kaip mes tave vertinam ir nieko tau negalim, o ką gi tu mums duosi? Vienuolis, žinoma, aiškiai suprato, ko kompartija iš jo nori ir, noroms ar nenoroms, neužsimerkė. Amerikoniškai sakant, "pabildino" jis jiems "Puodžiūnkiemis", kuris kiekvieno bolševiko širdį saldziai kutena. Beletristine forma apvilktą agitacinę medžiagą žymiai lengviau skaityti ir ji daro kiek stipresnį įspūdį

negu sausi H. Zimano išvedžiojimai "Tiesoje".

"Puodžiūnkiemis" parašytas pagal visus vadinamojo socialistinio realizmo reikalavimus. Jame vaizduojamas Nepriklausomos Lietuvos gyvenimas ir aiškiai parodoma, kaip noras praturtėti, nepaprastas gobšumas, visai suniekšina stambius buožes (paliekant bolševikinę terminologiją), naujus dvarininkus lietuvius, ir kokie tuo pačiu metu yra turūs, sumanūs, pilni žmoniškumo jausmų ir idealizmo pogrindyje veikią komunistų partijos nariai. Kita panaši Vienuolio duoklė kompartijai yra jo apysaka "Isdukerė", kurioje neigiamai vaizduojamas smulkesnių lietuvių ūkininkų gyvenimas.

Nežiūrint šios duoklės kompartijai, o tai rašytojui garbės tikrai nesuteikia, Vienuolis, žinoma, vertas visų lietuvių gražaus atminimo ir užsienio lietuvių jo neniekina. Visa lietuvių tauta yra dėkinga jam už kai kuriuos dar jo jaunystėje parašytus aukštos meninės vertės kūrinius, kurie amžiams įėjo į lietuvių literatūros lobyną ir kuriais gėrėsis lietuvių kartų kartos. Visa Vienuolio kūryba yra gana gausi, tačiau joje yra ir ne tiek vertingų kūrinių. Bet toks rašytojo Vienuolio liaupsinimas, kokį jau ilgą eilę metų vykdė bolševikiniai komunistai, vis dėlto atrodo gerokai perdėtas, naudojamas propagandiniams tikslams ir, kas svarbiausia, veidmainiškas. Tą veidmainiškumą galima įžiūrėti kaip tik ten, kad visoje toje jau ilgus metus trunkančioje rašytojo Vienuolio liaupsinimų tiradoje jie niekuomet nė puse burnos neprasitaria, kad kaip tik jie, o ne kas kitas, yra suteikę Vienuoliui patį didžiausią jo gyvenime širdies skausmą ir rūpestį, kuris, galimas dalykas, net ir sutrumpino rašytojo gyvenimą.

1941 m. birželio mėn. 14 d. per masinį lietuvių išvežimą į tolimas Sibiro ir Arktikos sritis buvo išvežtas ir Vienuolio vienintelis sūnus Stasys Zu-kauskas. Išvežimo metu Stasys Zu-kauskas turėjo apie 25—27 metus ir buvo visai bebaigių universitetą Kaune. Jis turėjo sužadėtinę, bet dar nebuvo spėjęs vesti.

Kas dabar gali pasakyti, kodėl studentas Stasys Zūkouskas pateko į tremtinių eiles? NKVD turėjo savo veikimo metodus ir ūklus. Jis nebuvo joks valstybės pareigūnas, o ramus, kuklus studentas, gyvenęs ir mokėjęs iš tėvo kišenės. Gal būt, kad stud. Stasys Zūkouskas tuose užkaltuo-

(Nukelta į 4 psl.)

Dienu Skeveldros

1. "Europos Lietuvis" Nr. 15 užtikau str. "Vilnius šiandien". Kaipmat perskaičiau, ir kažko liūdno. Anot poeto Santvaro, nutolusi pakrantė — Lietuva. Bėga metai, ir chaosas krašto pažinimo reikalais vystosi "pažangėjančiai". Ir ne kas vienas kaltas, visi ne be nuodėmių. Str. imtas iš Lietuvos vokiečių mėnraščio "Heimatstimme". Anot jo, žinios naujos. Kam? vokiečiams gal būt, bet mums... argi? Vertėjas L. Venckus vertas pagyrimo, kad medžiaga, kuri liečia mūs sostinę, paduoda visuomenės žiniai, bet vertas barti, kad naudoja senus-persenusius terminus, k. a.: N. Vileika, Vilija ir pn. "Darbininkas", beperspausdindamas, šių riktų išvengė. Bet Tėvai Pranciškoni atleis, jei pakoreguosime jų žinias apie ...Vilniaus bažnyčias, nesgi ne 7 bažnyčiose balaikomos pamaldos, o... Čia autoritetu tebūna — vysk Steponavičius, kuris pasikalbėjime su JAV lietuvių komunistų re-daktoriumi nurodė, kad... Ar bepamename? O bolševikas linkęs atimti, niekad gražinti. Be to, dar kai kurios paminėtosios bažnyčios seniai be kulto apeigų. Antai, šv. Jono — sporto pratybų salė, o šv. Jurgio?

"Vadovė po Vilnių" (Vilnius, 1960 m.) skaitome (žr. 217 psl.): "Buvusios Jurgio bažnyčios patalpos (kaip ir buv. kunigų seminarijos! J. C.) taip pat yra Knygų rūmų žinioje". Graudu ir ties gatvių vardais besustojus. Rašoma: "Ad. Mickevičiaus gatvė dabar vadinama Stalino alėja (dabar, greičiausia vėl pakeista)". "Ad. Mickevičius" jau 1939 m. iš žieminių išsikėlė į anapus Neris, žvėrynan. Vietą perleido Gediminiui. Arba vėl: "Varnių gatvė — Komunarų". Varnių buvo caro, laikais, lenkų okupacijos metais — Dąbrowskio, o Nepriklausomybės metu — Ad. Jakšto. "Varnos gi", 1940 m.

2. Neseniai Elta pranešė ir "iš privačių šaltinių" pasklido žinia, kad Vilniuje organizuojama ateistinis muziejus. Faktas faktui. Bet kur? Ar šv. Kazimiero bažnyčioje ar šv. Kazimiero koplyčioje (Katedroje)? Šv. Kazimiero bažnyčioje vynu sandėlis, kalba eina, matyt, apie šv. Kazimiero koplyčią. Juoba visa Katedra paversta į muziejų.

(Tęsinys 2-me psl.)

miesto tarybos aktu, išsikėlė į Pavilnį.

Vokiečiai valia rašyti ir klysti, kad "Dailės Institutas Stalino alėjoje", bet mums žinoma, kad buv. šv. Onos gt. (dabar "Tiesos" gt.).

Arba vėl: "Senoji rotušė prie Vokiečių ir Didžiosios gt. dabar taip pat paversta į Dailės muziejų". Dabar? Ar ne... 1940 metais?! Čia man neleis klysti dail. A. Valėska — ano muziejaus organizatorius ir siela!

Rašoma: "Didžioji ir Pilies gatvės — Gorkio gatvė (vadinamos)". Reikėjo pridurti: ir buv. Aušros Vartų gt. taip pat "paskolinata" Maksimui.

"Gyventojų skaičius (Vilniuje) prašoka 200.000". Ak, jau lenkų okupacijos metais buvo arti... 209.000. Prašoka?! Ką? ar ne mūs atmintį!

3. Dar kartą pastebėtina: — kaip ir vokiečių žinių daug, bet mes gi jas bevertindami turime papildyti, išlyginti, "prigretinti gyvenamajam metui".

(Nikitos) "Tėvynės Balso" Nr. 22 užtinku ir sau "kašnelį". Tai "Mūsų (skaityt: rusų) komentarami". Suskaudo, matyk, "Dienu Skeveldrų" žinia, kad dar neseniai galvota "praplauti" sostinės susisiekimą Užupio gt. Aišku, nugriantant šv. Onos bažnyčią ir Dailės Institutu mūrų kertę. Su Moskviais sunku eiti "obuoliant", išteks pastebėti, kad mes, tremties žurnalistai, dar mokame

DIENU SKEVELDROS

(Atkelta iš 1-mo pusl.)
skaityti okupanto leidžiamą "Tiesa" ir "Literatūrą ir Meną".
Beje, gerai tai V. Bapaitis pastebėjo, kad apie grazdankos įvedimą žinią žiugžda ir kt. "atšaukė", bet... Maskva, grazdankos įvedimo sumanytoja, tyli. Vadinas...

4. J. Tininis "Tėv. Ziburijų" Nr. 17 rašo:
("The Green Oak") Antologijos tekste pasitaiko neįprastų verčių, kaip kurio nors tikrinio vardas. Sakydama, vienur vertimuose rašoma Lietuva (78-79), Vilnius (69), Nemunas (71), o kitur Lithuania (64, 110), Wilno (109), Niemen (109). Taip pat Adomo Mickevičiaus "Pono Tado" pirmoji įžanginė eilutė išversta ne iš originalo, bet iš falsifikuoto lenkiško teksto, kuriame nebėra žodžio Lietuva.

5. Imu į rankas naują "Literatūros ir Meno" Nr. (18). Tas pats (Nikitos) "Tėvynės Balsas" pyko, kad "tautos atplaišos Vakaruose" iškraipo okupuotos Lietuvos mokslo padėtį. Tai mano "Skeveldros", kad Vilniaus universitete, Konservatorijoje ir Dailės Institute panaikinta visa eilė specialybių. Tenka vykti Maskvon ar Leningradan mokytis (ten seni išbandyti partiški dėstytojai!). Ir štai str. "Dailės kritika — ne posūnis". Rašo J. Umbrasas — "LTSR (skaityk: okupuotos Lietuvos! J. C.) Dailininkų sąjungos Dailėtyros sekcijos pirmininkas". Tai apie Maskvoj įvykusią TSRS dailininkų kritikos ir propagandos pasitarimą.

Čia kalba J. Umbrasas:
"Pasitarimo dalykai lietė taip pat ir kai kuriuos darbo trūkumus. Dailės kritikos ir propagandos vystymai, jų giluma ir veiksmingumą pas mus dar labai riboja gana neaukštas dailės teorijos lygis. Dauguma dailės tyrinėtojų dažniausiai specializuojasi praėjusių epochų arba tarybinės dailės istorijos srityje, ir labai maža jų dalis atsideda bendrai ar specialiai dailės teorijos klausimų nagrinėjimui. Todėl nenuostabu, kad dailės teorijos lygis, tokių pagrindinių problemų, kaip realizmo, meninio vaizdo specifikos, kompozicijos ir kt., nagrinėjimas atsilieka tiek nuo dailės vystymosi proceso, tiek ir nuo visuomenės poreikių. Teorijos atsilikimas, savo ruožtu, neigiamai atsiliepa į dailės kritikos bei propagandos lygį, sudaro sąlygas pasireikšti subjektyvizmui, paviršutiniškumui ir pan."
Toliau:
"Nemaža vietos pasitarime užėmė knygy apie dailę leidimo klausimai. Išskyrus centrinės specializuotas leidyklas

"Iskustvo" ir "Sovetskij chudožnik", — respublikose knygas apie dailę leidžia grožinės ar politinės-mokslinės literatūros leidyklos. Kaip paaiškėjo pasitarime, knygy apie dailę leidimas vyksta gana stichiskai, be sistemos, priklausomai nuo leidyklų ar kultūros ministerijos atitinkamų skyrių vadovų. Lietuvos, Latvijos ir kai kurių kitų respublikų leidyklų išleistu dailės klausimais knygy tarpe didžiausiąją dalį sudaro leidiniai apie tarybinius dailininkus ir apskritai apie XX amž. dailę. Tuo tarpu Ukrainos, Užkaukazės, Uzbekistano ir kt. respublikų leidyklose pagrindinė vieta skiriama knygom, nagrinėjantioms praėjusių epochų architektūros ir dailės vystymosi procesus, žymesnius paminklus. Be to, daugeliu atvejų knygos išleidimo klausimą sprendžia ne specialistai, o knygy prekybos vadovai, kurie neretai orientuoja leidyklas tik į masinio-populiarinio pobūdžio leidinius. Pasitarime buvo palaikyta mintis, kad knygy apie dailę leidimo klausimam reguliuoti respublikose turėtų būti įsteigti specialūs komitetai, susideda iš leidyklų, kultūros ministerijos atstovų ir kvalifikuotų specialistų.

Gana aštriai pasitarime iškilio naujų dailės istorikų, teoretikų, kritikų ir propagandistų kadry paruošimo klausimas. Nors kasmet didėja šios rūšies specialistų pareikalavimas, plėtėja darbo baras, — paskutiniame dešimtmetyje visiškai nutrūko naujų kadry ruošiamas šalies aukštosiose mokyklose. Pasitarimo dalyviai griežtai kritikavo tokią nesuprantamą Aukštojo mokslo ministerijos liniją, pareikalavo, kad TSRS Dailininkų sąjungos valdyba padėtų ištaisyti šią nenormalią padėtį.

Ka dabar teis (Nikitos) "Tėvynės Balsas" vyr. redaktorius Ivan Šimkus?!
6. Vargas-vargas man! Prieš išsiųsdamas laišką "Naujienuoms" paimu tik ką gautą Nr. 112 ir — akyse pasidaro lamsu, rankos ima stirti, o širdy suplūdes liūdesys ir gėla. Ir "Naujienu" perspausdino "Europos Lietuvis" str. "Vilnius šiandien". Manding, "herezija" įsimetė ir į Halsted St. Vilniaus fronte pralaimiu visu frontu!
Ir kas man bedaryti? Gal su (skeptiku, ciniku ir tremtiniu) Heine tarti: "Ivyko pasikeitimas nuomonėmis, ir mano galvoj tuščia..."

Susitiksime kitą šeštadienį. J. Cicėnas
JEI NENORI ATSLIKTI NUO PASAULIO ĮVYKIŲ — SKAITYK "NAUJIENAS" — JOS TEKIA GERIAUSIAS, TRISINGIAUSIAS ŽINIAS PIRKITE JAV TAUPYMO BONUS

BOLYS JONYNAS

Stiprėjantis ir gestantis tautiškas

Tautiškas (nacionalinis) samprotavimas, t. y. jausmas priklauso kokiai nors tautai, esti vienas iš pagrindinių dvasinio žmogaus gyvenimo jausmų.
Kada žmogus gyvena normaliose sąlygose, kada jis auga ir bręsta savo tėvynėje, tai tautiško jausmas savo kraštui priimančia ir stiprėja savaime be jokių išorinių spaudimų. Tam padeda ir šeima, ir mokykla, ir aplinkuma. Gyvenant laisvoje Lietuvoje nereikėjo mus raginti ar naudoti spaudimą, kad būtume ir liktumėme lietuviais. Visa tai keičiasi, kada žmogus priverstas palikti savo gimtąjį kraštą — Tėvynę ir atsivesti tolimoj imigracijoje, iš kurios grįžimo kelio veik nėra. Gyvendamas toli nuo tėvynės, išvis turi išlaikyti griežtą egzaminą. Čia jis pirmą kartą savo gyvenime turi atsakyti į labai svarbią klausimą — lietuvis aš dvasioje ar ne?

Daugumas tokio egzamino neįsilaiko. Tik mylis savo tautą, savo tėvynę, savo krašto tradicijas žmogus atranda savyje stiprybės visada ir visur, nežinodamas, pabrėžti ir vadinti save tuo, kuo jis tikrai yra. Tas nevisada jau taip lengva — vienį bijo prisipažinti, kad jie lietuviai dėl to, kad juos gali kitaip traktuoti boselis darbovietėje ar kur kitur; kiti — medžiaginiai sumetimais.

Atsiranda žmonių, kurie, priėmę to krašto pilietybę, kur gavo prisiglausti pabėgę nuo raudonojo smako, laiko savo pareiga pabrėžti, kur reikia ir kur nereikia, kad dabar jie jau nebe lietuviai, o naujojo krašto piliečiai, naujojo krašto patriotai.

Sunku pasakyti, kuri grupė užsitarinau didesnio pasigailėjimo, — ta, kuri atsisako savo tėvynės, ar tie žmonės, kurie, tapę kito krašto piliečiais, nori laikyti save net didesniais patriotais už vietinius čia gimusius. Šiaip ar taip, bet tokius be nusistatymo žmones jau reikia laikyti žuvusius lietuvių tautai.

Imigracijoje visuomet pasitaiko savotiška atranka. Pilną savo tautiškas išlaiko tik stiprūs dvasioje žmonės. Gailėtis tokių žmonių, kurie lengvai keičia savo kailį, nereikėtų — juo greičiau toks žmogus pasitrauks iš mūsų tarpo, juo sveičiau bus likusiems.

Būna atranka ir gamtoje: perkeltas į kitą vietą kad ir augalas prigyja ir sutvirtėja tik stiprusis — nepalaužia jo gamtos sąlygos. Taip yra ir su imigrantais. Jei dvasioje jie stiprūs, nenutautins jų niekas, — ir atvirksčiai.

Mes čia imigracijoje sutinkam senus imigrantus lietuvius, sutinkam jų vaikus čia gimusius, kurie dar kalba lietuviškai ir save lietuviais vadiną. Su kaikiurių net vaikų vaikais lietuviškai susikalbėsi. Mes pagarbiam tokiems turime nulenkti galvas, nes jie ir sunkiausiais, net depresijos laikais, išlaikė

savo bočių kalbą. O ką mes galim pasakyti apie naujuosius imigrantus, atvažiuosius po Antrąjo Pasaulinio karo? Atirasime tokių šeimų, kurių vaikai jau nekalba lietuviškai ir seneliai jau nesusikalba su savo anūkais. Štai kur tragedija, štai kur žūsta mūsų garbingos tautos atžalynas.

Žmonės, kurie išlaikė savo lietuviškus papročius, kalbą ir kultūrą, įtikina mus, kad ir svetimame krašte gyvenant galima išlaikyti lietuviybę ir dirbti savo tėvynės labui, laukiant josios atgimimo.

Gegužės mėnesio IŠPARDAVIMAS NAMŲ RAKANDŲ, TELEVIZIJŲ, PEČIŲ, REFRIGERATORIŲ ir AUKSINIŲ DAIKTŲ LAIRODKELIŲ, DEIMANTŲ PAS BUDRIKĄ

PIGIAU KAIP KITUR. Lengvais išsimokėjimais
3 dalių miegamojo kambario setai nuo \$89.00
4 dalių miegamojo setai nuo \$139.00
2 dalių svečių kambario setai nuo \$89.00 iki \$400.00

KARPETAI, VIRTUVĖS SETAI, PEČIAI, SILDYTVAI, SKALBIMO MASINOS, MATRACAI, TELEVIZIJOS, LIETUVISKOS PLOKSTELĖS.

BUDRIK FURNITURĖ 3241 S. Halsted St. CALumet 5-7237

Atdara pirmadienį ir ketvirtadienį iki 9 val. vakaro. Sekmadieniais 11-5. Budriko radijo programos sekmadieniais iš stoties WBFC, 1450 kil. nuo 2 iki 2:30 val. po pietų.

SKAITYK FATS IR PARAGINK KITOS SKAITYTI NAUJIENAS JOS VISAD RAŠO TRISYRE 2 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, MAY 19, 1962

HAUOLI MAKAHIKI HOU!

(Laimingų Naujųjų Metų iš Havajų)

I Antano Jenkino laiškas iš Honolulu Stasioi Bakanui Pensilvanijoje
Honolulu, Hawaii 1962 m. sausio 6 d. Didžiai gerbiamas Drange,

Jūsų laišku ir specialiu siuntiniu — porą egzempliorių "Naujienu" — gavau, nuosiirdžiai dėkoju. Taip, panelė Mileritė labai mikiškai vartoja plunksną ir gana sklandžiai apibūdino egzotišką Havajų kraštą. Tačiau, pasaulyje dar nesirado tokio aristo, kuris būtų pilnai atvaizdėjęs Havajų žydinčias gėles ir išvardinęs visas gamtos teikiamas spalvas, kurios puošia šį nepaprastą pasaulio kampūtį.

"Naujienu" neprenumeruojate, kad antrosios klasės siuntiniai mus pasiekia tik už 3-4 savaites. Šiandien gyvenimas persparčiai lekia ir kraute apkrauna kasdienėmis įdomybėmis, tai taip ir nebelieka laiko dirstelėti ir vakar dienos laikraštį. Noro gal ir rastusi, bet to laiko nėra. Jei nesilaikysi gyvenimo eisenos, būk tikras — liksi sutemptas. Todėl neapsakomai sunku viską aprėpti, kas momentaliai vyksta; be to, oro paštu perbrangiai kainuoja.

Priimu Jūsų malonų pasiūlymą persiųsti "Naujienu", kas tilps svarbesnio, ir už tai iš anksto jums dėkoju. Viso kuo geriausia jums ir žmonai. Aloha, A. Jenkins

1507 Kapiolani Blvd. Honolulu, Hawaii

Stasio Bakano laiškas "Naujienu" Redakcijai

1962 m. bal. 11 d. Gerbiama Naujienu Redakcija: Šis rašinys yra gerokai pavėluotas, nes dėl kitų darbų buvo atidėtas į šalį nebaigtas. Pagaliau prisiverčes baigti, siunčiu Jūsų nuožūrai. Kaip padarysite, taip bus gerai. Su geriausiais linkėjimais.

S. Bakanas

Balsas iš Havajų apie Jos. Mileritės laiškus, tilpusius Naujienuose iš jos kelioms išpūdzū Havajuose

Kada tik į kokį tolimą kraštą panelė Josephine išvyksta ir savo išpūdzū parašo Naujienuose, tai tikrai yra malonu skaityti, kaip ji vaizdžiai moka apibūdinti. Bet man labiausiai buvo įdomūs skaityti jos laiškus, tilpe Naujienuose iš jos kelioms į Havajus ir iš jos patyrimų Havajuose. Tik labai gaila, kad jos laišku daugiau iš Havajų Naujienuose nesimato. Beje, ji skundėsi, kad egzotišką kraštą oras ir ja paveikęs.

Žinojau, kad Havajuose yra keletas lietuvių ir man pažįstamų, o ypač Antanas Jenkins, kuris jau prieš kokį dešimt metų ar kiek daugiau išėjo į pensiją ir su žmona išvyko į tą žemišką rojų pas savo sūnų ir tenai pastoviai apsigyveno. Jo sūnus yra agrikulūros mokslų baigęs ir tenai kaip ūkvedis vadovauja stambiai ananasių (pineapple) plantacijai. Antanas Jenkins, arba sakysime senis Jenkinsas, yra plačiai žinomas tarpe Amerikos lietuvių rytinėse valstijose kaip buvęs siuvėjų unijos (Amalgamated Clothing Workers of America) veikėjas. Jis labai daug rašydavo iš Havajų į Keleivį ir jo raštai iš tų tolimųjų Havajų būdavo labai įdomūs. Tik pastaruojų laikų jau jo raštų nesimato. Pasirodė, kad jis ir vėl buvo iš pensijos pašauktas į savo senąjį darbą kaip patyresis siuvėjų unijos organizatorius. Turim neužmiršti, kad Antanas yra jau ne jaunuolis, jau neša geroką metų skaičių ant savo pečių, todėl reikia daugiau poilsio po darbo dienos.

Man teko su A. Jenkinsu arčiau susipažinti tik per laiškus tam tikru reikalu. Iš Pittsburgo vienas lietuvis, stambus biznierių, norėjo vykti į Havajus kartu su savo dukra, kuri norėjo aplankyti savo mokyklos drauge ir pamatyti Havajus. Jis man skundėsi, kad tenai nežino nė vieno lietuvių ir, jei jis tenai rastų nors vieną lietuvi, tai jam būtų daug linksmiau. Pasiūliau aš jam tuo reikalu patarnauti. Parašiau "Keleivio" redakcijai ir gavau Jenkino adresą.

Nenorėdamas, kad Jenkinge mūsų Pittsburgo biznierių užkluptų iš nežinių, parašiau jam, kad iš Pittsburgo vyks ta Jonas Giedris su savo dukra į Havajus ir nori ji aplankyti. Išpėjau Jenkingą, kad Jonas Giedris yra stambus biznierių, karstų dirbtuvės savininkas ir kai sužinos iš paties J. G. koks jo biznis, lai "nenusigista". Tai tokia buvo mūsų kiek artimesnė pažintis su A. Jenkinsu.

Jonas Giedris, grįžęs iš Havajų, dėkojo už sudarytą pažintį su Jenkinsu ir sakė, kad "tas tavo drangas Jenkins" yra tikrai pulkus vyras, o jo žmona tikrai maloni, ir jam buvę daug malonumo ten būti. Jenkins jam aprodė daug įdomių vietų, kurias jis nufilmavo ir mums rodė.

Dar ir dabar, kada tik mane sutinka, p. Giedris kviečia vykti į Havajus aplankyti Jenkingo. Žinoma, aš vyčiau, jei būčiau taip turtingas, kaip p. Giedris, nes Havajai yra toliau negu Chicago arba New Yorkas.

Tad nujausdamas, kad p. Jenkins tuose tolimuose Havajuose gal būt negauna skaityti Naujienu tuos numerius, kur tilpo Mileritės laiškas, pasiunčiau p. Jenkinsui, pridėdamas laiškučių ir klausdamas, ar iš tikrųjų taip jau tuose Havajuose gražu, kaip panelė Mileritė rašė. (Tėsinys 12-me pusl.)

ŽMOGAUS...

(Tėsinys iš 10-to pusl.)

vienu yra būtis, viena visata, o jos dalis žmogus, kitos būtis iš viso nėra, nėra taip, krikščionybė supranta ir tiki Amžinąjį Dievą, kurs yra žmogaus gyvenimo vertintojas ir teisėjas. J. Baltrušaitis savo poezijoje labai išryškina išiliejimo į amžiną Visumą idėją. Mirtis mūsų poetui tėra išiliejimas į amžinąjį Visumą, kur viskas "siejasi ir liejasi". Savo "Jūros dainoje," J. Baltrušaitis žmogaus gyvenimą palygina didžinėje jūroje plaukiančiam laiveliai ir prasmingais simboliais duoda mūsų audringo gyvenimo išiliejimo Begalinėn visumon vaizdą:

Priėmęs klajūno likimą ir našta, Nežinoma jūra, keliu nejuokiu, Iš ankščio į žemės žadėtiosios kraštą, Į toli užburtą, į toli plaukiu... Ir žvelgęs atgal į išklaidžiotą kelią, Štebiu iš laivelio, nuliūdes išties, Kad paskui tik driekias trumputė sproglė — Tai visa, kiek lieka žmogaus pacitės...

Siaura vandens srovėlė, kurią laivelis patieka paskui save, yra simbolis to kas bepalieka po žmogaus gyvenimo, ji

greit susilieja su jūros visuma, nebepalikdama jokių žymių tarytum to gyvenimo nėra buvę.

Salliniai — Literatūra

Aistis, Jonas, Jurgis Baltrušaitis, Boston, Mass.: Prelatas P. M. Juras, (Darbininko Spauda, 366 West Broadway, So. Boston 27, Mass.) 1948. Baltrušaitis, Jurgis, Poezija, Boston, Mass.: Prel. P. M. Juras, (Darbininko Spauda, 366 West Broadway, So. Boston 27, Mass.) 1948.

Biržiška, Vaclovas, redaktorius, Lietuvių Enciklopedija, 366 West Broadway, So. Boston 27, Mass) tomas II-sub verbum-, 1954.

Velčka, Domas, Pedagoginio Lituaniškos Instituto literatūros "užrašai" (rankraštis) antras 1959 — 1960 metų semestras ir pirmas 1960-1961 metų semestras.

Pastaba: Anglų kalba yra straipsnis apie Jurgį Baltrušaitį Lietuvos žurnale: Jurgis Baltrušaitis 1873-1944. Lietuvos, nr. 4 (9): 26-27 (Dec. 1956).

Taipgi, kas idomaujasi Jurgio Baltrušaitio mastytu ras paties Baltrušaitio straipsni Aiduose:

Baltrušaitis, Jurgis, "Apie meno ir menininko kūrybinę pareigą, Aidai, nr. 2 (69): 70-72 (Feb. 1954).

Advertisement for M. S. BATTERY, featuring an image of a battery and text: "Norintiems atostogas praleisti savo gimtajame krašte dar yra vietų laive M. S. BATTERY kuris išplaukia iš Montrealio liepos 6 diena".

Advertisement for A. PETKUS & SŪNUS, featuring text: "A. PETKUS & SŪNUS NAUJA KOPLYCIA MARQUETTE FUNERAL HOME 2533 West 71st Street (Maplewood gatvės kampas) GRovehill 6-2345 TOwnhall 3-2108".

ZMOGAUS...

(Tęsinys iš 9-to psl.)

Į žmogaus tragizmo faktą, vis dėlto išvengia tamsios pesimizmo duobės, kurion daugelis puola. Nors skausmas ir kančia yra likiminiai dalykai, neatskiriami nuo žmogaus, tarytum būtų suaugę su jo esme, tačiau Jurgis Baltrušaitis suvaidina šiai sielos būsenai prasme ir tikslą.

Tiesa, žmogus laimės troškulo vedamas, bando jos ieškoti žemiškuose malonumuose. Nesurašęs, karčiai apsiivilia, nes žemiški džiaugsmo vyčiai mus tik apakina aukštesniems dalykams:

Juk kas mirksniui lenkia širdį,
Jau tik savo sapną girdi,
Ir per žingsnį, ar per sprindį,
Jau nemato, kas jam spindi.

Ir veda mus į tamsią naktį:
Man žynys pasakė senas —
Mirksnio saldūs menkas penas,

Pasidavęs kibirkštėlei,
Tu į naktį krisi vėliau...
Nes jie tik mus apgauna ir suvedžioja:

Ir kai mirksnio žiedą skina
Jau neboja, ar nežino,
Kad už lašą už apgaulę,
Jis išduoda amžių saulę...

Nes jie tik trumpalaikiai ir nepastovūs:
Šios žemės graudžio stebuklą didį
Uždengia džiaugsmas, nes jis tik miegas —
Ir veikia tarpsta, veikia pražydi
Ilgesio delno laistomas diegas...

Kad ir kaip daug šios žemės džiaugsmo žmogus besemti, vis dėlto iš savo širdies neršrautų skausmo:
Bruk man, vyliau, vėl, jei nori,
Mirksnio bitės kimštą korį,
Bet širdį jau graudis vieši —
Tu jo karčio neatmieši...

Tikrojo džiaugsmo šaltinis.
Poetas, suniekinęs šios žemės laimės viliones ir tariamus laimės šaltinius, tvirtina, kad esama tikro džiaugsmo: jis esąs neatskiriamai susijęs su skausmu kaip audra su žaibu.

Tikras džiaugsmas ateina per kančias:
Linksmybės takui — slgstai ir duobės...
Džiugulio liepsnos masto trumpoko —
Tvaresnei ugniai tik vargas liubias,
Tikresnio džiaugsmo tik graudis moko...
Kas tokio mokslo verkdamas trokšta,
Mirksnio liepsnelės nebeseigraibo,
Prieš per verksmą palaimos bokštą,
Žinos, kad nesti audros be žaibo.

Skausmas ir vargas išskaidrina žmogų ir tas, kas linksmamai neša savo gyvenimo kryžių, tam žydi sodai ir jo dangus žvaigždėtas:

Girk klajoklį linksmabūdį,
Treja tiek mylėk, kas liudi,
Nes taip likta, kad gražiausias —
Tas, kas asaromis prausias...
Zydi sodai, dirvos veža
Tam, kas linksmas kryžių neša,
Ir po vargo stos jam spėtas,
Lyg nakties dangus žvaigždėtas.

Jurgio Baltrušaitio poezijoje kryžius yra ne vien tik kančios ir skausmo simbolis, bet ir tvirtos gyvenimo atramos simbolis:
Saugok, Dieve, tavo tųsį:
Zemės kartys — ramsčiai trupūs,
Tu su jais kartu pašysi,
Ypač audrai įsisupus...
Jei aukščiau tu nori lipti,
Imk nelūžtamą ramentą
Ir, pakeitęs diego kryplį,
Kopk sode į kryžių šventą...

Kas juo remias, nesukrūsta —
Stiprios jam nukaltos vinyš,
Ir nuo amžių jis nedūžta
Ne todėl, kad geležinis...
Kryžius žemės sodą valdo —
Atsiremk į pečių stangų,
Ilgink savo žalią maldą —
Ir pakils tu į dangų...

Jurgis Baltrušaitis jautė pareigą įkvėpti žmogui energijos ir jėgų, nes žmogus turi ryžtis ir dėti pastangas akimirksniu vyliams nugalėti:
Tamsūs žemės tako vingiai,
Bet kas žengia juo netingiai,
Kad ir būtų klysta, pulka,
Ras žadėtų naktigultą...

Butinos gyvenime dorybės yra savimi pasitikėjimas, drąsumas ir viltis:
Kur pastoja kelią grioviai —
Jei savim tu pasikliovėi,
Prasibrausi neapvilta,
Nes drąsa — tikriausias tiltas...
Užburs laukus viltis tvirta
Ir bus kaip žiedas visata —
Palaiminta būties našta!

Tad eik, į amžius kelią grįšk,
Per žemės dumbly linksmas brisk,

10 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, MAY 19, 1962

Ir būk galingas — ryžkis, drisk!
Kaip suprasti tą tikrąjį džiaugsmą? kurs apima mus po tiek klaidžiojimo ir kentėjimo? ir Tai yra kas kita kaip suradimas savo gyvenimo prasmės ir tikslo:

Daug buvo verkta, daug buvo nešta,
Bet gerbli kryžių džiaugsmas nemąžta.
Užtat aš gaunu stebuklą didį,
Kad mano gluosniai be žiedo žydi...

Tad laimink skausmą, tingusis verge,
Ir gausi visą, ką mirksnis sergi,
Ir per šios žemės gestama šviesą
Bent kiek nuvoksi amžinę tiesą...

Nes skausmas ir kentėjimas veda į aukštesnį esmės pažinimą ir, kai savyje nugalį visus šio pasaulio nedarmumus, žmogus pradeda just harmoniją, kuri jo sielai teikia palaimingą būseną. "Mistiškai jausdamas savo vietą pasaulyje ir savo galutinį paskyrimą Dievybės keliuose, žmogus nurimsta ir leidžiasi supamas pasaulio harmonijos ritmo."

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

10 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, MAY 19, 1962

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

2. Žmogaus gyvenimą būtų galima palyginti scenai, kurion artistas išeina ir suvaidinęs savo rolę, pasitraukia į užkulius. Šis palyginimas tinka tik tuo skirtumu, kad žmogus gyvenimo scenon išeina savo rolės nemokėdamas ir išviso nežinodamas kas jam čia veikti, ir kodėl jis čia atsiradęs. Todėl žmogus savo gyvenimo scenoje dažnai panašus į narvan patekusį Krėvės aprašytą arą, kurs daužosi į narvo sienas, kencia skausmą dėl jam nesuprantamos padėties. Pagaliau per kančias ir skausmą žmogus suranda savo prasmę šioje gyvenimo scenoje ir sužino savo vaidmenį. Tada jis pajunta ir džiaugsmą.

3. Žmogus, nuėjęs savo gyvenimo kelią, grįžta į Bepradę Begalę Visumą, lygiai kaip anas artistas nueina nuo scenos. Ir čia esama skirtumo: artistas būna žūrovų neigiamai ar teigiamai vertinamas dėl savo rolės atlikimo; žmogus neturi jokių žūrovų jokių gyvenimo vaidmens vertintojų, nes panteizmo požiūriu

3) Baigiamasis apibendrinimas
Baigiant galima apibendrinti šią temą trimis punktais: 1. Žmogus yra Didžiosios Visu-

mos dalis. Ta Didžioji Visuma yra amžina, "Bepradė ir Begalė Būtis." Iš jos žmogus išeina ir jon grįžta:
Nes puošną visatai išadę,
Paspirę, nuvytę, nualę,
Mes grįžtam į būtį bepradę,
Mes griumstam į būtį begalę...

10 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, MAY 19, 1962

P. A.

AKVARIUMAS

Vienuolikametis Poviliukas išėjo į priemenę ir koja užtrenkė duris. Jis negalėjo jų užtrenkti rankomis, nes nešėsi didelį tuščią akvariumą. Akvariume kadaise gyveno auksinės žuvelės, bet neseniai pasitipo paskutinė iš jų. Poviliukas nelabai liūdėjo, nes jis buvo pradėjęs rinkti pašto ženklus.

Poviliukas atsargiai, žingsnis po žingsnio, nusileido laiptais ir beveik akrobato vikrumu atidarė duris į gatvę. Perėjęs į kitą pusę, jis sustojo nemaloniai nustebintas: nuo kampo tiesiai į jįėjo Emilis.

Poviliukas ir Emilisėjo į tą pačią mokyklą ir į tą pačią klasę, bet Emilis buvo antrametis ir metais vyresnis už Poviliuką. Be to jis buvo beveik visu sprindžiu didesnis. Juodu nekenė vienas kito. Emilis vadindavo Poviliuką pataikautoju, o tai buvo netiesa; Poviliukas vadino Emilį drimeliu ir skundiku, ir tai buvo tiesa. Taigi, tarp tautiniai santykiai buvo visiškai aiškūs. Juodu stovėjo priešais vienas kitą ir tylėjo. Poviliukas laikė akvariumą o Emilis pašaipiai žiūrėjo į jį isikišęs rankas į kišenes.

— Na, — pagaliau pradėjo kalbą Emilis, — ką tu čia veiksi tu ta dėže?

RAŠYTOJO...

(Tęsinys iš 1-mo pusl.)

se tremtinių vagonuose atsidūrė vien tik dėlo, kad studentaudamas priklausė lietuvių studentų korporacijai "Jūra" ir vienerius ar net dvejus metus buvo tos korporacijos vad. Korp. Jūra gana vėlai, apie 1937 ar 1938 m., įsisteigė Vytauto D. Universitete Kaune ir ji nebuvo politinė ar ideologinė organizacija. Tai buvo patriotinė studentų organizacija, kuri stengėsi daugiausia dėmesio skirti jūrinėms Lietuvos problemoms, ypač kai naciai pradėjo grasinti vieninteliams Lietuvos uostui Klaipėdai. Ji propagavo studentų tarpe jūros pamėgimą, skatino domėtis laivininkyste ir jūrininkyste, tuo reikalu jos nariai buvo raginami rašyti kuo daugiau į spaudą, rengė ekskursijas į Lietuvos pajūrį ir t. t. Jokių fašistinių tendencijų ta korporacija neturėjo, ne bent tik tai, kad jos pirmininkas, pagal to laikotarpio dvasią, buvo vadinamas vadu. Kadangi sūnus buvo aktyvus tos korporacijos narys, tai ir pats rašytojas, gana dažnai atvykdamas į Kauną, taip pat domėjosi Jūros veikla, jos pasiekimais ir buvo lyg koks neoficialus tos korp. globėjas. Šioj korp. būnant, ir aš turėjau progos susipažinti su rašytoju Vienuoliu ir jo sūnumi. Deja, aš tik trumpą laiką tegalėjau toj korporacijoje dalyvauti, teko išvykti į provinciją, netrukus prasidėjo karas, okupacijos, studentų veikla universitetuose bolševikų buvo tuojau uždrausta, tad taip ryšiai ir susilpnėjo. Gal būt, apie korp. Jūrą ir Stasį Žukauską galėtų plačiau parašyti mūsų žurnalistas, keliavimas ir filmų bei žvaigždžių specialistas Algirdas Gustaitis, kuris, atrodo, taip pat yra buvęs tos korporacijos vad. ar pusbudis.

Tik vėliau, jau nacių okupacijos metais, iš kai kurių Stasio Žukausko kolegų man teko sužinoti apie jo išvežimą. Jie taip pat pasakojo, kad rašytojas Vienuolis bėgdamas į skaudžiai pergyvenę tą jo vieninteli sūnaus vidurnaktinį pagrobimą. Jau kitą dieną jis atsukubėjęs į Kauną ir pradėjęs daryti žygius gelbėti sūnų. Tuo reikalu jis lankėsis pas kai kuriuos komisarių tarybos narius, pas kai kuriuos įtakingesnius komunistus ir pas rašytojų politruką Petrą Cvirką. Esą, visi jo aplankytieji apgalvestavę tą įvykį, traukė pečiai ir žadėję dėti pastangų ištraukti jo sūnų iš NKVD vėpliu... O tuo tarpu užkaltai reagonai, sausakimšai prigrūsti tremtinių, riedėjo į beribius Rusijos plotus, veždami niekuo nenusikaltusius žmones į tikrą pražūtį... Po savaitės prasidėjo karas tarp buvusių artimų draugų Hitlerio ir Stalino, kurie taip sutartinai ir bičiuliškai dalinosi sveltimomis žemėmis, ir bet koks kontaktas su anapus fronto linijų atsidūrusiais tremtiniais pasidarė nebeįmanomas. Vargū ar bent vienas iš tų auk-

Atsiųsta paminėti

Liūnė Sutema: NEBĖRA NIEKO SVETIMO. Eilėrašciai. Išeido L. S. S. Akademinės Jūrų Skautijos korp. "Gintaras", Chicago, 1962 m. Spaudos darba atliko M. Morkūno spaustuve, tiražas 500 egzpl., gražiai įristas, kietais viršeliais 60 puslapių leidinėlis.

Liūnė Sutema, kas ją pažįsta, priklauso mūsų naujojoje literatūroje pasižymėjusiai poetų literatūrai giminei, ir tatau vaizdžiai atsispindi jos pačios kūryboje. Rinkinėlis sudarytas iš jos jau šiame kontinente sukurtų dalykėlių tarp 1956 ir 1961 metų. Turinyje tokie dalykai: Tau rašiau, Karklai žuvauja, Sapnuotoja, Vasaros mums neužteks; toliau skyriai Priemiestis, Bevardis šventasis, Trys skelbimai, Leliojimai, Nebėra nieko svetimo; Lunatiko kelionės užrašai ir Dienoraštis.

Kad Liūnė Sutema yra ir moderni ir gili, štai kad ir vienui vienas pavnydys:

DIENRASTIS

Mariui — vakar prasidėjo poletidis

Pavasarejant, tu dažnai paleiki mane — kalbini žmones, kurių nėra, sodini vis tą patį nepriėjanti krūmų

ir daivaisi paukščių, niekad neparskridusių čia. Pavasarėjant esu taip beprasmiškai viena, kad mojuoju prie kelto stovėdama pravažiuojančiam duonos ir sėmenų pardavėjui — klausaus strazdanoto, raudonplaukio sėkstanto tarpduryje svajojančio — — esu Jehovos liudininkas, tikėki, mano tiesa —

O mano? ji pasiliko viena.

Dabar aš kaltina žemę, kam ji tokia silpna, kam išaugino miestus, kurie užtvėrė plieniniais virvais paukščių taką skliaute, kam išaugino žmones pragyvenančius ją, o negali išauginti krūmo, uždrausom uogom kerėjusio bažnytkaimio sode — kaltinu ir žinau esu neteisi prieš žemę ir save.

Buvau NEPAKARTOJAMOJO LIUDININKU —

štųjų pareigūnų, pas kuriuos Vienuolis lankėsi, atsiminė jam duotas pažadus, kai ir jie patys atsidūrė Rusijoje, pabėgdami su bolševikine armija, tur būt, pažadais ir liko.

Neturiu jokių žinių, ar jie baisioje tremtyje Stasys Žukauskas išliko gyvas. Bent iki paskutinių laikų. Vienuoliui dar tebesant gyvam, niekur nebuvo paskelbta, kad rašytojas būtų susilaukęs grįžusio sūnaus. Greičiausiai ir Stasio Žukausko jauna gyvybė buvo visai beprasmiškai ir brutaliausiu būdu sunaikinta to vyresniojo brolio, kuriam ir dabar lietuviški kvailingai priversti nuolatos giedoti pagiras ir smilkyti po nosimi smilkalus.

Iš tų keliasdešimt tūkstančių išvežtųjų lietuvių gal tik ke-liolika šimtų išliko gyvi, ir tai daugiausia senesnio amžiaus moterys ir vienas kitas vyras. Atrodo, kad visai maža teišli-ko gyvų tokio amžiaus žmonių, kokio buvo Stasys Žukauskas. Juo labiau, kad Stasys Žukauskas nebuvo per daug stipri- dėjo į beribius Rusijos plotus, veždami niekuo nenusikaltusius žmones į tikrą pražūtį... Po savaitės prasidėjo karas tarp buvusių artimų draugų Hitlerio ir Stalino, kurie taip sutartinai ir bičiuliškai dalinosi sveltimomis žemėmis, ir bet koks kontaktas su anapus fronto linijų atsidūrusiais tremtiniais pasidarė nebeįmanomas. Vargū ar bent vienas iš tų auk-

kokiam amžinam šaldytuve, nes ten ir per trumpą vasarą teatsyla tik koks 20—30 centimetrų žemės paviršiaus sluoksnis. Jūreivis

Levas Tolstojus

Radyns

Laukų keliu ejo vienas senas ir vienas jaunas vyras. Staiga įjėdu abudu kartu pamatė ant brukio gulintipinigių maišą. Jaunasis pribėgęs pakėlė maišą ir tarė seniui.

— Ve, žiūrėk, kokią Dievas puikią dovana man dovanojo! Bet senis atsakė:

— Taj ne taip. Tu nori pasakyti, kad mudviem abiem? —

— O, ne, — nuginčio jaunas vyras, — nemudu abudu, o aš vienas jį radau. Kitaip aš nebūčiau vienas maišo pakėlė!

Senis j tai nieko nebeatsakė. Abiem kiek toliau paėjęs, staiga pasigirdo greitai sargybos žingsniai ir šukavimai:

— Kas pavogė maišą su pinigais? —

Jaunąjį apėmė didelė baimė ir jis kreipėsi į senį:

— Kas galėjo pamanyti, die-duliuk, kad iš mudviejų radi- nio taip greit tokia didelė bė- da pasidarys!

Bet senasis dabar jam atsa- kė:

— Kaip tai mudviejų radi- nys? Tavo radyns, ne mud- viejų radyns, tad ir bėda ta- vo bėda — ne mudviejų bėda! Sargyba pasičiupo jaunąjį vyrą ir jį nusivedė pas teisė- ja, o, senasis neklūdomas nuėjo namo.

WHY PAY MORE? Keep your coal bin filled. Special low rates Franklin County Stoker \$13.00 Franklin County Chestnut \$15.00 Pocahontas Mine Run \$17.25 Pocahontas Range \$19.00 In 5 ton lots or more. Retail coal yards. Wholesale Coal Distributors Corp. 4845 S. Whipple — LA 3-8821

Ir Jūs galite išsėje pensijon apsigyventi New Mexico platuose prie buvusių indonų kalvų, arti Albuquerque miesto, kuris randasi netoli Rockies kalnų, 1/2 akro sklypai po \$495 — išmokėjimui, mokant cash 10% nuolaida. Garantuojami nuosa- vybės dokumentai, dėl smulkesnių in- formacijų rašykite adresu: Dept. A. F. COMMUNITY BUILDERS, P. O. Box 744, Albuquerque, New Mexico.

For comfort & enjoyment patronize the RAMOVA THEATRE 3518 South Halsted Chicago, Illinois John Smedalas — Mgr.

Parduodamas vieno savininko 1960 METŲ FORD FAIRLANE, su visais įrengimais, 6 cilindrių, prašo \$1325 skambinti Mr. Vytas Vilniškaitis VI 7-9087.

BURNSIDE — POILSIO NAMAI 9435 S. Langley — Chicago 19, Ill. Phone CO 4-2800 24 val. priežiūra sveikstantiems ligoniams ir vyresnio amžiaus asmenims. Geras maistas, priitaikomas dietinis maistas. Registruotas ir praktikuojančios slaugės. Lankytojai mielai sutinkami.

CHICAGO SVARIAUSIAS IR MODERNISIAUSIAS DARŽAS BUČODARŽAS WILLOW WEST INN AND PICNIC GROVE 83rd and Willow Springs Road WILLOW SPRINGS, ILL.

GRADINSKAS KISENINIS AM-FM tranzistorinis radijas — visų mokyklų baigiančių trokštama dovana. J. G. Television Co., 2512 W. 47 St. Frontier 6-1998 Ligi Kalėdų atdara ir sekmadieniais nuo 11 — 4 val.

MOVING Apraustas perkraustymas iš jvairių atstumu. ANTANAS VILIMAS 3415 So. Lithuania Avenue Tel.: Frontier 6-1882

PERKRAUSTYMAI MOVING Leidimai — Pilna aprauda ZEMA KAINA R. ŠERENAS 2047 W. 67th Pl. WA1brook 5-8063

SOPHIE BARCUS RADIOJO ŠEIMOS VALANDOS Visos programos iš WOPA, 1490 kil. AM. 102-7 FM. Lietuvių kalba: kasdien nuo pirmadienio iki penktadienio 10—11 val. ryto. — Seštadieni ir sekmadieni nuo 8:00 iki 9:30 val. ryto. Vakarų škos: pirmadieniais 7 v. v. Tel.: HEMlock 4-2413 7159 SO. MAPLEWOOD AVE. CHICAGO 29, ILL.

4 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, MAY 19, 1962 Skelbkites "N-nose"

Jonas A. Račkaukas

ŽMOGAUS LIKIMAS

Jurgio Baltrušaičio poezijoje

(Paimta iš 1961 m. Pedagoginio Lituanistikos Instituto leidinio)

1. Įvedamosios pastabos

Prieš kalbėdami apie žmogaus likimą Jurgio Baltrušaičio poezijoje, išidėmėkime svarbiausias jo poezijos ypatybes. Pirmą, Jurgio Baltrušaičio poezijoje vyrauja daugiau mintylojas negu poetas. Jo poezijoje yra visa jo pasaulėžiūra ir mąstymas apie visatos daiktus. Bet, antra vertus, filosofinis turinys nėra nustelbęs jame poeto: savo dailia ir kartu labai paprasta forma poetas kalba daugiau į mūsų širdis negu į protą. Antra, Jurgis Baltrušaitis yra mistikas. J. Baltrušaičio mistiškumas yra persunktas lietuviškuoju pan- teizmu. Senasis lietuvių tikėjimas buvo panteistiškas. Lietu- viai visatos daiktuose ir rei- škinuose išidūrė davo dievybę. Tapę krikščionimis, nors visa- tos ir nebeįgrobino, tačiau lie- tuviai nesiliovė mylėti gamtą intymia mistiška meile. Jam viskas gamtoje gyva ir paslap- tinga kaip ir pats žmogus. Tokios mistikos pavyzdžių mes gausiai randame liaudies dai- nose, pasakose, mituose, pada- vimuose ir, individualių kūrė- jų kūryboje, pv. čiurolonio pa- veiksluose, J. Biliūno apsa- ky muose, arba štai Jurgio Bal- trušaičio poezijoje. J. Baltru- šaitis pats yra pasisakęs, kad poezijos mistikos yra sėms iš mūsų pasakų, mitų ir padavi- mų. Pagaliau, J. Baltrušaitis yra simbolistas. Jo poezijoje esama žodžių turinčių simbo- linę prasmę. Tie simboliai daž- nai suvokiami iš mūsų mito- logijos. Pavyzdžiui žodis "aud- ra" reiškia nepasitenkinimą ir sukilimą; žodis "žaiabas" ko- va su tamsybėmis ir jų nugalė- jimą.

Prieš kalbėdami apie žmogaus likimą Jurgio Baltrušaičio poezijoje, išidėmėkime svarbiausias jo poezijos ypatybes. Pirmą, Jurgio Baltrušaičio poezijoje vyrauja daugiau mintylojas negu poetas. Jo poezijoje yra visa jo pasaulėžiūra ir mąstymas apie visatos daiktus. Bet, antra vertus, filosofinis turinys nėra nustelbęs jame poeto: savo dailia ir kartu labai paprasta forma poetas kalba daugiau į mūsų širdis negu į protą. Antra, Jurgis Baltrušaitis yra mistikas. J. Baltrušaičio mistiškumas yra persunktas lietuviškuoju pan- teizmu. Senasis lietuvių tikėjimas buvo panteistiškas. Lietu- viai visatos daiktuose ir rei- škinuose išidūrė davo dievybę. Tapę krikščionimis, nors visa- tos ir nebeįgrobino, tačiau lie- tuviai nesiliovė mylėti gamtą intymia mistiška meile. Jam viskas gamtoje gyva ir paslap- tinga kaip ir pats žmogus. Tokios mistikos pavyzdžių mes gausiai randame liaudies dai- nose, pasakose, mituose, pada- vimuose ir, individualių kūrė- jų kūryboje, pv. čiurolonio pa- veiksluose, J. Biliūno apsa- ky muose, arba štai Jurgio Bal- trušaičio poezijoje. J. Baltru- šaitis pats yra pasisakęs, kad poezijos mistikos yra sėms iš mūsų pasakų, mitų ir padavi- mų. Pagaliau, J. Baltrušaitis yra simbolistas. Jo poezijoje esama žodžių turinčių simbo- linę prasmę. Tie simboliai daž- nai suvokiami iš mūsų mito- logijos. Pavyzdžiui žodis "aud- ra" reiškia nepasitenkinimą ir sukilimą; žodis "žaiabas" ko- va su tamsybėmis ir jų nugalė- jimą.

2. Temos dėstymas

a) Gamta ir žmogus Jurgio Baltrušaičio poezijoje.

Gamta ir žmogus yra neats- kiriami daiktai, todėl ir Jurgio Baltrušaičio poezijoje tuodu dalykai neišskiriamai svarsto- mi. Visokia gamtinė būtis, kaip ji menka bebūtį, visi augalai, gyviai ir gyvūnėliai ir, paga- liau, pats žmogus yra vieno ir to paties kūrėjo kūriniai, visi turi savo paskirtį, ir visa, kas yra, gyvena tarytum paties Dievo alsavimu. Ši J. Baltru- šaičio panteistinė pažiūra į vi- satą gimdo visus jungiantį brolybės jausmą: ir žibutė, ir ramunculė, ir žmogus pasau- lio didybėje stovi greta vienas kito kaip broliai:

Apynėli, žaliaplauki, Apynėli, mano broli, Vos tik saulės snislaukė, Augi, žindi žemės molį.

Poetas lygiai gerbia ir myli paprastą žolytę... kurtį ir bi- tę, kaip lygiai gerbia dangų ir žemę:

Is amžių semia Gerbdami lygiai Dangų ir žemę...

Tad, jei Tu visa vienaip su- pynei, Kodėl Tu, Tėve, žmogui įdė- jai Dvejoją širdį į jo krūtinę..

Visų būtybių buvimas yra nuolatiniame laiko sruvenime ir kiekvienas kas gyvena turi gyvenimo rytą, audringą die- ną ir pagaliau vakarą:

Visa kas bręsta per rylą, Audros per dieną išmėlo, Ir visa nyksta, kai niankias Vakaro tyrat...

Visa, ką žemė augina, Turi kovoti ir irti, Linkti, ir blėsti, ir vysti, Kaip žiedas dykas...

Būties likimas yra tas pats, nežiūrint, ar galingas būtum kaip ilgamažis ažuolas ar men- kas kaip silpna aguonėlė:

(Aguona snibėda ažuolui) — Aš žinau, kad tu ne laibas, Kad: didike, amžius stovi... Ir tave, sutrenkęs, žaiabas Gal jau greit nuris į griovį.. Tu šlami iš amžių tolto, Bet ir tu gimėi iš molio, Kur ir grįši vėl-bemaž Tokiu pat būdu, kaip aš...

Amžių ratas sukas, gimsta pavasariai su kvapniais zie- dais, o rudenį jie virsta pele- nais:

Siandien žydi žemė, Ryt ruduo — jos duoklė, Taip paeilui lemia Mūs būties švytuoklė... Gimsta vėl kas mirė — Dings žiemys papūlės Ir sužiurs po girių Mėlynos kvaputės... Vairas visagalės, Amžių ratas sukas, Po žiedų, — jo dalys — Pelenai ir rėkas...

Tas pats likimas ištinka ir žmogų:

Bemiegės vilnys vis užia, vis kyta... Ir sruva, skuba į krantą, į tylą, Staibia, stūbuoja, nė mirks- nio netilsta — Tai amžių santis žemės die- ną pilsto... Bemiegis siaubas užia, sku- ba, rieda Ir lygiais posmais tylią gies- mę gieda — Klaupkis, varguoli, tai am- amžių švytuoklė Skaito matuoja žemės skur- džių duoklę...

Kūrėjas visoms gamtos bū- tybėms davė vienlypę prigimtį ir atitinkama paskirtį:

Tu puoši žemę, Viešpatie Dieve, Tu duodi skurzdei didžinę pilį, Kaip duodi medžiai žiedą ir žievę Ir darbščiai bitei spargi ir gyl...

Tačiau žmogų apdovanojo dvilypę — materialine ir dvasi- ne prigimtimi, įdėjo, anot poeto, į žmogaus krūtinę dvė- jopą širdį:

Rauda vienodai ir gūdūs vė- jai —

beesgas, ir koks jo tikrasis gy- venimo kelias: Nes tu, žmogau, taip skau- džiai nežinai, Kas — valandai, kas trunka amžinai, Kur tu, lašeli jūros vandens, Drebėti siustas ir iš kur eini.. Todėl širdis taip alpsta ir todėl, Ant žemės kniubęs, laukiau vėl ir vėl, Ar kas pagalbos ranką man išties.. Nuvokti mistei ryto ir nak- ties...

Žmogus būdamas išskirtinė būtybė dėl savo dvasinės prigimties, dėl protingos ir valin- gos sielos, yra visos gamtos viršūnėje:

Kad nors ir vargti žmogui duota,

Žmogum ši žemė vainikuota, Ir amžių žiedas — jo diena... b) Skausmas kaip likiminė sielos būseną.

Ši dvilypė žmogaus prigim- tis yra skausmo šaltinis, nes kūniškoji prigimtis traukia žmogų prie žemės purvo, o dvasinė — kelia prie dangaus aukštumo. Šioje dvilypėje ir priešingoje traukoje žmogus iš savo silpnumo pasiduoda žemės tuštybių vyliams ir... ne- begirdi dangiškos psalmės ste- buklo:

Kas akdamas gauda tik mir- ksnio geravę Ir, žemiškam vyliui alverda- damas širdį, Iš žemės tuštybės širdies ne- išrovė, Tas dangiškos psalmės ste- buklo negirdi...

...dažnai nebesuvokia kas

Žmogus nors ir yra šios žemės karalius, bet vis dėlto jau- čia esąs dukė dėl savo ribotu- mo. Jis ribotas kaip laikinė šios žemės būtybė, o trokšta būti amžinai; jis ribotas paž- nime, nes negali visako žinoti, o trokšta žinoti visas visatos paslaptis; jis ribotas savo pa- jėgose, nes neistengia paten- kinti savo norų ir troškimų, o jų labai daug, ir nėra jiems galo... Neriboti troškimai ri- botame žmoguje! Širdis prisipi- ldo liūdesiu bei skausmu, pa- jutusi, kad jos troškimai ne- vykdomi. Štai mūsų širdyje slypi mūsų tragiškumas!

Jurgis Baltrušaitis atidengęs

(Tęsinys 10 psl.)

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

SVARBUS PRANEŠIMAS

VISIEMS, KURIE SIUNČIA DOVANŲ SIUNTINIUS SAVO DRAUGAMS IR GIMINEMS VISOSE SOVIETŲ SĄJUNGOS VIETOSE.

Jūs galite dėti į Jūsų siuntinius vartotas: juvelyrinius išdirbinius, laikrodžius, foto aparatus, rankines siuvas masinas, neįjomas rašomasias mašinė- les, medioklinius šautuvus, amatinių rankinius iran- kičius, muzikalius instrumentus, juostelėn užrekorduoja- mus aparatus — tape recorders, Hi-Fi fonografus, tran- zistorinius radijo aparatus, dulkių siurblius, 8 mm fil- mavimo aparatus, — su sąlyga, kad visi išvardintieji daiktai yra geram stovyje.

MES UZTIKRINAME JUS MOSŲ ĮPRASTU, GREITU, PATIKIMU IR GARANTUOTU PATARNAVIMU VISUOMET.

Mes pranešame savo seniems klientams, o taip pat naujesiems, kuriems mes patarnaujame, kad mūsų firma tęsia siuntinių persiun- timą į Sovietų Sąjungą.

Mes esame įgalioti VNESPOSYLTORG'g tėti siuntinių siuntimą ir mes garantuojame, kad siuntiniai bus pristatyti ir labai skubiai.

Visi mūsų skyriniai turi didelį pasirinkimą siuntiniams reikmenų (audinių, odų ir t. t.) labai prieinamomis kainomis.

Visi mūsų skyriniai suminėti žemiau kuo geriausiai jums patarnau- pagal kiekvieno individualius pageidavimus.

Table with 2 columns: City and Address. Includes locations like NEW YORK, BROOKLYN, PITTSBURGH, CLEVELAND, HAMTRAMCK, CHICAGO, LOS ANGELES, SAN FRANCISCO, NEWARK, PHILADELPHIA, WATERBURY, GRAND RAPIDS, DETROIT, PASSAIC, ATHOL, BOSTON, BUFFALO, HARTFORD.

Vineland, N. J. skyrinius atidarytas tik penktadieniais, šeštadieniais ir sekmadieniais.

J. R. GARDEN

Marijona mokykloje

Stambūs koncertas du kartus per mėnuis siūsdavo jaunus buhalterius keturioms savaitėms į knygvedybos mokyklą Bavarijos kalnuose. Mokykla buvo įrengta sename girininkijos name, viesbutis rezervuodavo dvidešimt penkias lovas ir kiekviena kartą atvažiuodavo lygiai dvidešimt penki buhalteriai, iš kurių nė vienas neturėjo daugiau kaip dvidešimt penkerius metus. Seimninkė virė puikiai, ir visi būdavo labai patenkinti. Šį kartą atvyko dvidešimt keturi jauni vyrai ir viena jauna mergaitė.

— Graži mergaitė ir dvidešimt keturi jauni vyrai! Nė vienas iš tų dvidešimt keturių jaunuolių netikėjo savo akimis, kai į autobusą įlipo jauna, daili mergaitė.
— Ar jums pakeliui su mumis, panele? Ar toli važiuojate?
— Važiuoju tiek pat toli, kiek ir jūs. Aš lankysiu knygvedybos mokyklą.
— Bravo! — susuko vienu balsu visi dvidešimt keturi.
Šį kartą įvyko taip, kad visi dvidešimt keturi vyrai vedė savo širdyse dvigubą buhalteriją: sužadėtinė ten, namie — kiekvienas šitokia amžiaus jaunuolis turi arba tariasi turis sužadėtinę — ir jauna, graži mergaitė čia, kurios jie iki šiol nebuvo niekur sutikę ir dėl kurios jie visi iš karto neteko proto.

— Vos baigdavosi mokslas, o jau visi dvidešimt keturi buhalteriai apsupdavo buhalterę. Kur tik ji bebūtų buvus: ar būtų stovėjusi prie upėtakių tvenkinio, ar po senais kaštanais, ar prie kiosko, kur parduodavo suvenyrus.
— Padarysime iškylą!
— Mielu noru, poniai! Jei tik visi sutinka.
Tas, kas kvietė, žinoma, buvo vaizdavesis "iškylą" kiek kitaip. Todėl šitokia buhalterija — dvidešimt keturi jauni vyrai ir tik viena jauna mergaitė — negalėjo sudurti galų. Visada likdavo saldų, kuriam nė vienas iš dvidešimt keturių buhalterių negalėjo rasti tinkamos vietos savo knygoje.

— Vienas iš dvidešimt keturių buhalterių pamokos metu pasilapėjomis pakiso Marijonai raštelį: "Šiandien devintą valandą prie tvenkinio. Ar ateisite?" Marijona — taip pat pasilapėjomis — pakiso atsakymą: "Ateisiu."
Ir ji atėjo. Ji atėjo kitų dvidešimt trijų lydima. Dvidešimt ketvirtasis jau stovėjo prie tvenkinio, gražiai nusikūtes ir susišukavęs. Jis buvo priverstas apsimesti atsitiktinai čia atsiradęs.

— Lašas po lašo prakala akimėnį. Taip ir su meile. Po trijų savaičių pasėlis ėmė dygti. Vieną vakarą, prieblandoje...
— Jei aš neišlaikysiu egzaminų, tai turėsiu pakartoti kursą — pasakė Marijona.
— Kodėl jūs pasakojate tai būtent man?
— Nes aš jaučiu, kad jūs

taip pat neišlaikysite egzaminų.
— Aš? Aš gaudavau iki šiol geriausius pažymius.
— Iki šiol. Bet jei jūs pagalvosite apie tai, kad ateinančių mėnesių aš būsiu čia viena tarp dvidešimt keturių visiška nepažįstamų jaunių vyrų...
Ji visa tai pakartojė kiekvienam iš dvidešimt trijų buhalterių. Kiekvienam, išskyrus vieną. Kiekvienam visai slapta. Bet visi dvidešimt trys visada labai patenkinti. Šį kartą atvyko dvidešimt keturi jauni vyrai ir viena jauna mergaitė.

— Graži mergaitė ir dvidešimt keturi jauni vyrai! Nė vienas iš tų dvidešimt keturių jaunuolių netikėjo savo akimis, kai į autobusą įlipo jauna, daili mergaitė.
— Ar jums pakeliui su mumis, panele? Ar toli važiuojate?
— Važiuoju tiek pat toli, kiek ir jūs. Aš lankysiu knygvedybos mokyklą.
— Bravo! — susuko vienu balsu visi dvidešimt keturi.
Šį kartą įvyko taip, kad visi dvidešimt keturi vyrai vedė savo širdyse dvigubą buhalteriją: sužadėtinė ten, namie — kiekvienas šitokia amžiaus jaunuolis turi arba tariasi turis sužadėtinę — ir jauna, graži mergaitė čia, kurios jie iki šiol nebuvo niekur sutikę ir dėl kurios jie visi iš karto neteko proto.

— Vos baigdavosi mokslas, o jau visi dvidešimt keturi buhalteriai apsupdavo buhalterę. Kur tik ji bebūtų buvus: ar būtų stovėjusi prie upėtakių tvenkinio, ar po senais kaštanais, ar prie kiosko, kur parduodavo suvenyrus.
— Padarysime iškylą!
— Mielu noru, poniai! Jei tik visi sutinka.
Tas, kas kvietė, žinoma, buvo vaizdavesis "iškylą" kiek kitaip. Todėl šitokia buhalterija — dvidešimt keturi jauni vyrai ir tik viena jauna mergaitė — negalėjo sudurti galų. Visada likdavo saldų, kuriam nė vienas iš dvidešimt keturių buhalterių negalėjo rasti tinkamos vietos savo knygoje.

— Vienas iš dvidešimt keturių buhalterių pamokos metu pasilapėjomis pakiso Marijonai raštelį: "Šiandien devintą valandą prie tvenkinio. Ar ateisite?" Marijona — taip pat pasilapėjomis — pakiso atsakymą: "Ateisiu."
Ir ji atėjo. Ji atėjo kitų dvidešimt trijų lydima. Dvidešimt ketvirtasis jau stovėjo prie tvenkinio, gražiai nusikūtes ir susišukavęs. Jis buvo priverstas apsimesti atsitiktinai čia atsiradęs.

— Lašas po lašo prakala akimėnį. Taip ir su meile. Po trijų savaičių pasėlis ėmė dygti. Vieną vakarą, prieblandoje...
— Jei aš neišlaikysiu egzaminų, tai turėsiu pakartoti kursą — pasakė Marijona.
— Kodėl jūs pasakojate tai būtent man?
— Nes aš jaučiu, kad jūs

taip pat neišlaikysite egzaminų.
— Aš? Aš gaudavau iki šiol geriausius pažymius.
— Iki šiol. Bet jei jūs pagalvosite apie tai, kad ateinančių mėnesių aš būsiu čia viena tarp dvidešimt keturių visiška nepažįstamų jaunių vyrų...
Ji visa tai pakartojė kiekvienam iš dvidešimt trijų buhalterių. Kiekvienam, išskyrus vieną. Kiekvienam visai slapta. Bet visi dvidešimt trys visada labai patenkinti. Šį kartą atvyko dvidešimt keturi jauni vyrai ir viena jauna mergaitė.
— Graži mergaitė ir dvidešimt keturi jauni vyrai! Nė vienas iš tų dvidešimt keturių jaunuolių netikėjo savo akimis, kai į autobusą įlipo jauna, daili mergaitė.
— Ar jums pakeliui su mumis, panele? Ar toli važiuojate?
— Važiuoju tiek pat toli, kiek ir jūs. Aš lankysiu knygvedybos mokyklą.
— Bravo! — susuko vienu balsu visi dvidešimt keturi.
Šį kartą įvyko taip, kad visi dvidešimt keturi vyrai vedė savo širdyse dvigubą buhalteriją: sužadėtinė ten, namie — kiekvienas šitokia amžiaus jaunuolis turi arba tariasi turis sužadėtinę — ir jauna, graži mergaitė čia, kurios jie iki šiol nebuvo niekur sutikę ir dėl kurios jie visi iš karto neteko proto.

— Vos baigdavosi mokslas, o jau visi dvidešimt keturi buhalteriai apsupdavo buhalterę. Kur tik ji bebūtų buvus: ar būtų stovėjusi prie upėtakių tvenkinio, ar po senais kaštanais, ar prie kiosko, kur parduodavo suvenyrus.
— Padarysime iškylą!
— Mielu noru, poniai! Jei tik visi sutinka.
Tas, kas kvietė, žinoma, buvo vaizdavesis "iškylą" kiek kitaip. Todėl šitokia buhalterija — dvidešimt keturi jauni vyrai ir tik viena jauna mergaitė — negalėjo sudurti galų. Visada likdavo saldų, kuriam nė vienas iš dvidešimt keturių buhalterių negalėjo rasti tinkamos vietos savo knygoje.

— Vienas iš dvidešimt keturių buhalterių pamokos metu pasilapėjomis pakiso Marijonai raštelį: "Šiandien devintą valandą prie tvenkinio. Ar ateisite?" Marijona — taip pat pasilapėjomis — pakiso atsakymą: "Ateisiu."
Ir ji atėjo. Ji atėjo kitų dvidešimt trijų lydima. Dvidešimt ketvirtasis jau stovėjo prie tvenkinio, gražiai nusikūtes ir susišukavęs. Jis buvo priverstas apsimesti atsitiktinai čia atsiradęs.

— Lašas po lašo prakala akimėnį. Taip ir su meile. Po trijų savaičių pasėlis ėmė dygti. Vieną vakarą, prieblandoje...
— Jei aš neišlaikysiu egzaminų, tai turėsiu pakartoti kursą — pasakė Marijona.
— Kodėl jūs pasakojate tai būtent man?
— Nes aš jaučiu, kad jūs

DR. ANNA BALIUNAS
AKIŲ, AUSŲ, NOSIŲ IR GERKLĖS LIGOS
PRITAIKO AKINIUS
2858 W. 63rd STREET
Ofiso telefonai: Prospect 8-3229
Rezid. tel.: WALbrook 5-5076
Valandos: kasdien nuo 10 iki 12 val. ir ryto ir nuo 7 iki 9 val. vak. Treč. uždaryta. Kitu laiku susitarus.

Tel.: Prospect 8-1717
DR. S. BIEZIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3148 WEST 63rd STREET
Val.: kas diena po pietų 1-3; vak. 7-8
tikrai antradieniais ir penktadieniais.
Trečiadi. ir sekmd. ofisas uždarytas.
Rez.: 3241 WEST 66th PLACE
Phone: REmpublic 7-7868

DR. C. K. BOBELIS
INKSTŲ IR ŠLAPŪMŲ TAKŲ CHIRURGIJA
PR 6-1795 arba 312-695-0533.
425 N. LIBERTY ST. R. 25
ELGIN, ILL.
Valandos pagal susitarimą

DR. PETER BRAZIS
PHYSICIAN AND SURGEON
2434 WEST 71st STREET
Ofisas: HEMlock 4-5849
Rezid.: HEMlock 4-2324
OFISO VALANDOS:
Pirmad., ketvirt. ir penktadienį nuo 1-4 ir 7-9, antrad. nuo 1-5, treč. ir šeštadienį tikrai susitarus

DR. JONAS G. BYLA-BYLAITIS
NERVŲ - SMEGENU LIGOS, CHIRURGIJA
2737 W. 71st STREET
Valandos: tik susitarus skambinant GR 6-3409

Ofiso telefonai: Virginia 7-0036
Rezidencijos: BEVerly 8-8244
DR. T. DUNDULIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Akusherija ir moterų ligos
4157 ARCHER AVENUE
Ofiso valandos:
Nuo 2-4 ir nuo 6-8:30 val. vakaro.
Šeštadieniais nuo 2 iki 4 popiet.
Trečiadienį pagal sutartį.

Tel. ofiso: HE 4-1414, rez. RE 7-6867
DR. BR. GAIZIUNAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2454 WEST 71st STREET
Valandos: 1-3 ir 6-8 val. po pietų kasdien. Šeštadieniais 1-4 val. p. p. Trečiadieniais uždaryta.

DR. A. JENKINS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3844 WEST 63rd STREET
OFISO VALANDOS:
Kasdien nuo 1-4 popiet ir 6-8 val. Treč. ir šeštad. uždaryta.
Ofiso tel.: PORTsmouth 7-6000
Rezid. telefonai: GARDens 3-7278
GRovehill 6-1595

Dr. Aldona A. Juška
AKIŲ LIGŲ SPECIALISTE IR PRITAIKO AKINIUS
Valandos: 9-12, 7-9 pagal susitarimą, išskyrus trečiadienius ir šeštadienius.
2422 W. MARQUETTE ROAD
Ofiso ir buto tel.: OLYmpic 2-1381

DR. F. V. KAUNAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1407 So. 49th Court, Cicero
Kasdien 10-12 ir 4-7. Treč. ir šeštadienį tik 10-12.
DR. VL. KAUPAS
VIDAUS LIGOS (spec. plaučių ir širdies)
756 WEST 35th STREET (kampas 25th ir Halsted)
Val. vak. 7-9, šešt. 10-2, treč. susitarus.
Ofiso tel. BI 7-0400.
Visada atsilieps tel. 427-0871.

Tel. ofiso ir buto: OLYmpic 2-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4938 W. 15th St., Cicero, Ill.
Kasdien 1-3 val. ir 6-8 val. vakaro. Trečiadieniais uždaryta. Šeštadieniais 12-4 val. popiet.

Ofiso telefonai: LAFayette 3-3210
Jei neatsiliepia, šaukite KEdzie 3-2868
Dr. Emily V. KRUKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4146 SO. ARCHER AVENUE
Val.: kasdien po pietų nuo 12-3. Daily afternoons.
Vakaraš: pirmad., antrad., ketvirtad. nuo 6-9. Trečiadieniais tik susitarus.

Tel. ofiso: PR 8-7773; rez. PR 6-4732
DR. A. MACIUNAS
CHIRURGAS
2858 W. 63rd Street
Val.: pirmad. ir ketvirtad. 1-4 popiet, antrad. ir penktad. 6-8 val. vak.
Ofiso tel.: HE 4-1118 arba RE 7-9700
Rezidencijos: PR 6-9801

DR. J. MESKAUSKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
VIDAUS LIGŲ SPEC.
2454 WEST 71st STREET
Priėmimo val.: nuo 9-11 val. ryto ir nuo 4-8 val. po pietų. Šeštad. nuo 9:00-2:00 p. p. Trečiadieniais uždaryta.

Ofiso telefonai: CLYfside 4-2896
Rez. telefonai: WALbrook 5-3099
DR. P. STRIMATTIS
Bendrą praktiką ir chirurgiją specialiai
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4644 So. ASHLAND
Savaitės dienomis priėmimo valandos 2-4 ir 6-8 val. vak. Šeštadieniais 2-5 val. vak. Trečiadieniais ir sekmdieniais uždaryta. Ligonius prima tik susitarus telefonu.

DR. VYT. TAURAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Bendra praktika, spec. MOTERŲ LIGOS
Ofisas: 2452 WEST 59th STREET
Tel.: PR 8-1228 arba PR 6-5377
OFISO VAL. pirmad., antrad., trečiad. ir penkt. 2-4 ir 6-8 val. vak. Šeštadieniais 2-4 val. po pietų ir kitu laiku pagal susitarimą.

DR. V. P. TUMASONIS
CHIRURGAS
2454 WEST 71st STREET
Ofiso telefonai: HEMlock 4-2123
Rezid. telefonai: OLBson 8-6195
Prima ligonius pagal susitarimą. Dėl valandos skambinti telefonu HE 4-2123 nuo 1-8 val. p. p. kasdien, išskyrus trečiadienį ir šeštadienį.

DR. STASYS ŽMUIDZINAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
EMERGENCY
Staigiai susirgus ar susižeidus kasdien šaukite telefoną: 434-6967.

Tel. ofiso: VI 2-1581; rez. PR 6-4250
DR. V. VILEIŠIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
802 WEST 31st STREET
(kampas Halsted ir 31-os gatvės)
Priėmimo valandos: kasdien 1-4 p. p. ir 6-8 val. vak. Šeštadieniais 1-4 p. p. Trečiadienį ir sekmdieniais uždaryta.

P. ŠILEIKIS, O. P.
ORTHOPEDES-PROTEZISTAS
Aparatai - Protezai, Med. Bandžiai. Speciali pagalba Kojoms (Arch Support) ir t. t.
Val.: 9-4 ir 6-8. Šeštadieniais 9-11.
ORTHOPEDIJOS TECHNIKOS LAB.
2850 West 63rd St., Chicago 29, Ill.
Tel.: Prospect 6-5084

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

DR. G. SERNER
LIETUVIŲ AKIŲ GYDYTOJAS
25 metų patyrimas.
Tel. YArds 7-1829
Pritaiko Akinius Kreivas Akis Ištaišo.
Ofisos ir Akinių Dirbtuvės
756 WEST 35th STREET
Valandos: nuo 10 iki 2, nuo 6 iki 8, Treč. uždaryta. Penkt. ir šešt. 10-3 val. po pietų. Arba pagal susitarimą.

GROUND OBSERVER CORPS
CALL CIVIL DEFENSE
8 - NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
- SATURDAY, MAY 19, 1962

KERŠTAS ŠIAURĖJE

Nuotykis šiaurės Laplandijoje

Plačiose neapmatomose baltose šiaurinės Laplandijos dykumose toli, toli matyti juda mažytis juodas krislelis. Iš arti tai yra barzdotos, baltuodis medžiotojas, kurs ryšulį būtiniausių reikmenų ant kupros užsidėjęs ir šautuvą per petį persimetęs, sniego pažliūžomis skubėdamas ir dviem lazdomis pasispirdamas pietų kryptimi šliaužia. Patyrusiomis mėlynomis akimis, jis kartakartėmis atsigręžęs pasizvalgo ir dar sparčiau smeigia į sniegą savo lazdas, palengvindamas kojoms stumti paakiui savo ilgas neparankias pažliūžas. Iš šiaurės kietais sniego krūopas genantis vėjas darosi piktesnis, švilpdamas lenkia prie žemės ir taip jau žemas šiaurės pušaltis, prabėgomas žmogui pasivilina vėdą, žeria į akis lyg žvyro sausulio sniego krūopų sąučių ir žmogų aplenkdamas šuoliu su savimi varosi balto sniego verpetus.

"Bus audra ir dar šalčiau", pats sau sako žmogus, ir užsi-moja lazdomis, pamiršdamas kad jis ne paukštis ir jo lazdos ne sparnai.
Baltoji dykuma viršuje, apacioje ir aplinkui pradeda pilkuoti ir, vakarui priartėjus, visiškai susilieti. — nebeatskirsi kur dangus, žemė ir kur pasaulio kryptys. Namuose šeima laukia. Dar viena diena, ir jis bus namie. Bet prieš tą dieną stovi naktis, ir naktis jau čia pat.

Zemesnėje įlankoje susiradęs didesnį medį, prie jo žmogus pradeda taisyti gnoį. Įsmeigęs į sniegą lazdas ir pašliūžas, jis nusimeta ryšulį, kuriame nešasi būtiniausias gavybei išlaikyti reikalingus daiktus. Išsiima šiltų kailių miegamąjį maišą ir, parinęs sausų šakų sukrauna laužą bei pasikuria ugnį. Ant ryšulio atsidedęs, neskubėdamas suvalgo gabalą duonos su briedžio taukais, išgeria puodelį ant laužo iš sniego atvirintų arbatos ir atsistoja apsidaro.

Tamsa jau tiek priartėjo, kad toliau nuo laužo beveik nieko nebegalima matyti, o su tamsa ne tik speigas, bet ir vilkų pavojus artėja. Pradžioje tik toli, toli vos girdimi vilkų staigimai darosi kaskart aiškėsi ir nebe iš vienos, o iš kelių pusių. Bet žmogus žino iš medžiotojų istorijų ir iš savo patyrimo, kad vilkai labai nemėgstą ugnies ir kol laužas rusena, tol beveik gali būti tikras, kad jie arti nelįs. Beveik...
Parinęs kiek daugiau šakų jis uždeda jas ant laužo, apskaičiuodamas kaip ilgai užteks degti. Po to šautuvą pasiėmęs, įsirango į maišą primigtį.

Visą dėmesį nukreipęs į vilkų pavojų, žmogus visiškai pamiršo, kad esama ir už vilkus dar pavojingesnių dalykų, tai dvikojai žvėrys. Vienas toks jau kurs laikas iš tolo sekė žmogaus nučiuožtais pėdsakais. Dvikojis taip pat šliaužia sniego pažliūžomis ir ant kupros nešasi ryšulį, tik skersai tai yra barzdotos, baltuodis medžiotojas, kurs ryšulį būtiniausių reikmenų ant kupros užsidėjęs ir šautuvą per petį persimetęs, sniego pažliūžomis skubėdamas ir dviem lazdomis pasispirdamas pietų kryptimi šliaužia. Patyrusiomis mėlynomis akimis, jis kartakartėmis atsigręžęs pasizvalgo ir dar sparčiau smeigia į sniegą savo lazdas, palengvindamas kojoms stumti paakiui savo ilgas neparankias pažliūžas. Iš šiaurės kietais sniego krūopas genantis vėjas darosi piktesnis, švilpdamas lenkia prie žemės ir taip jau žemas šiaurės pušaltis, prabėgomas žmogui pasivilina vėdą, žeria į akis lyg žvyro sausulio sniego krūopų sąučių ir žmogų aplenkdamas šuoliu su savimi varosi balto sniego verpetus.

Pasiėmęs savo aukos palaikų, Dvikojis nepagalvojo, kad jis paslėmė ir savo mirtį. Vilkių dykumoje, kaip barakudas vandenyje, kraują per mylias užuodžia. Staigimai labai greitai pradėjo ne tik artėti, bet ir strategiškai supulti...
Žudikas jau ne tik girdi, bet ir mato, — mato juodoje tamsoje lyg žalsvas lemputes tai čia, tai ten suvilgant. Stingiančiame šaltyje ir prakaitas yra šaltas, kurs išpylęs Dvikojo kaktą sustingsta ledukais. Stingsta ir žudiko širdis mirtingos baimės apimta. Pasitvėręs šautuvą, jis, paleidęs šūvį į vieną melsvų žiburėlių porą, taikosi šauti į kitą, kai tuo tarpu vilkų gaujos vadas, iš pasalų prišokęs, dantimis stveria jo kuprinę. Staiga supuolusi gauja kuprinę sudrąko į skutus, bet alkį tik suerzinti, darosi dar aršesnė. Pajutęs palengvėjimą, Dvikojis atsiskaudymas iš visų jėgų stumiasi tolyn, bet gaujos vadas jau visiškai drąsus ir pasivijęs šoka ant sprando. Žudiko mirtis buvo greitesnė negu jo nužudytojo. Iš Dvikojo beliko tik kraujinių skudurų sauja.

Gamtoje balansas atstatytas. Teisingumas išlygintas. Tik šautuvas ir pašliūžas liko.
SIŪKŠ PINIGUS Į SSSR
TIK GRAMERCY DUODA JUMS
• Pilną garantiją
• Mes turime Bankų ir Apraudos Departamento leidimą ir bondyti iki \$20,000.00.
• Geriausias pristatymas Maždaug 10-14 dienų.
• Išmokama pilnai
• Niekio neatskaiciuojama.
• Pasirašyvos kvitos
Tik mes vieni duodame pasirašytas gavėjo kvitas už visus persuntimus.
Kursas: 9 rubliai už \$10.00.
Už pataravimą — iki \$35.00 — \$3.50. Virš \$35.00 — 10%.
Specializuojasi nuo 1947 m.
GRAMERCY Dept. D.
744 Broad Street, Suite 925
Newark, New Jersey
SIUNTIŲ DEPARTAMENTAS
118 E. 28th Street, Suite 906
New York 16, N. Y.
N. Y. Telephone: MU 9-0598
Atidaryta 9-5:30 kasdien, Šeštadieniais 10-1 val. Sekmdieniais uždaryta.

Prunksdami ir atspūsdami pasiekė Nedas ir Bilius keturias dešimt aštuntojo aukšto laiptų aikštelę. Tai buvo rekordas, nė kiek neprastesnis už žiopių, laipiojančių į Everesto ar Monblano viršūnes, rekordą. O kas kaltas? Niekas kitas, o tik tos prakeiktos uni-jos, kurias Senajame Pasulyje vadina profėsinėmis sąjungomis ar kažkaip panašiai. Tai-gai, keltuvų tarnautojų unija paskelbė streiką ir kaip tyčia San Francisco mugės metų. Todėl Nedas ir Bilius lipo laiptais nevisai savanoriškai ir visai nenorėdami pasiekti kažin kėlio laipiojimo rekordo. Dvi valandas jie ieškojo kambario ir pagaliau rado šitame milžiniškame dangoraižyje. Visu būdu — kambarys buvo penkisdešimt keltvirtyne aukšte. Taigi šiuo momentu buvo likę dar šeši prakeikti aukštai.

Iki dvidešimto aukšto Bilius pasakojo apie iškylą į kalnus. Tas pasakojimas lyg ir suteikė tam tikro romantškumo lipimui nūriais laiptais. Nuo dvidešimto iki trisdešimto aukšto Nedas pasakojo apie Hula — Hula mergaičių meilę Havajų salose.

Vis aukščiau lipo Bilius ir Nedas, ir vis mažiau cenzūriniais virto jų išsireiškimai.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

Sportininkai per prievartą

Prunksdami ir atspūsdami pasiekė Nedas ir Bilius keturias dešimt aštuntojo aukšto laiptų aikštelę. Tai buvo rekordas, nė kiek neprastesnis už žiopių, laipiojančių į Everesto ar Monblano viršūnes, rekordą. O kas kaltas? Niekas kitas, o tik tos prakeiktos uni-jos, kurias Senajame Pasulyje vadina profėsinėmis sąjungomis ar kažkaip panašiai. Tai-gai, keltuvų tarnautojų unija paskelbė streiką ir kaip tyčia San Francisco mugės metų. Todėl Nedas ir Bilius lipo laiptais nevisai savanoriškai ir visai nenorėdami pasiekti kažin kėlio laipiojimo rekordo. Dvi valandas jie ieškojo kambario ir pagaliau rado šitame milžiniškame dangoraižyje. Visu būdu — kambarys buvo penkisdešimt keltvirtyne aukšte. Taigi šiuo momentu buvo likę dar šeši prakeikti aukštai.

Iki dvidešimto aukšto Bilius pasakojo apie iškylą į kalnus. Tas pasakojimas lyg ir suteikė tam tikro romantškumo lipimui nūriais laiptais. Nuo dvidešimto iki trisdešimto aukšto Nedas pasakojo apie Hula — Hula mergaičių meilę Havajų salose.

Vis aukščiau lipo Bilius ir Nedas, ir vis mažiau cenzūriniais virto jų išsireiškimai.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant. Rudokas, Opt.
4455 So. CALIFORNIA, Yards 7-7381
Tikrina akis, pritaiko akinius, keičia stiklus ir rėmus.
Valandos: 10 ryto iki 8 val. (trečiadienį uždaryta), šeštad. 10 ryto iki 2 p. p.

LIETUVIAI AKIŲ GYDYTOJAI
Dr. Ant

MENO ŽINIOS

Tvarko MIKAS ŠILEIKIS

ČIKAGIŠKIŲ 65-ji PARODA

Nei priekini nei atgal

Daug vilčių buvo dėta be-
laukiant 65-sios čikagiškių dai-
lės parodos. Paroda, kuri bu-
vo atidaryta geg. 3 d. Chicagos
Meno institute, nieko naujo ne-
davė, net apvylė tuos, kurie ti-
kėjosi nors kiek nuosaikumo iš
menininkų ir daugiau kū-
rybinių idėjų. Pakartotinai pi-
liečiams į akis kišamas aklas
abstraktizmas ir akrobatika,
— iš lentgalių, skudurų, smal-
los ir dažų sukombinuoti daik-
tai, kurie nekelia estetinių
problemų, tiksliai įkariai-stato
klausa: ar iš tikrųjų toks
"kūrinys" būtų sveiko proto
žmogaus padarytas? Iš abstrak-
čių tapybos darbų šioj parodoj
yra tiksliai labai mažas skai-
čius gerų arba pakenčiamų.
Pridėtas vienas kitas ir realis-
tinis darbas dėl to, kad jury
komisijai buvo "nepatogu"...
prieš visuomenę. Realistinių
tapybos darbų dailininkai la-
bai gerų turi, bet kągi darysi,
kad avangardas toleruoja sa-
vo "religiją", kaip panašiai bu-
vo Romos imperijos laikais,
kada pagonų imperatoriai perse-
kiojo krikščionis ir draudė
jų religiją, kad krikščionybė
nesunaikintų pagonijos.

Meno kritikai ir istorikai,
net ir visuomenė kantriai lau-
kė, kada abstrakčioji dailė ir
josios radikali inovacijos bei
akrobatika taps nauju aka-
deminiu menu.

Kiekvienais metais mokyk-
los išleidžia naujų dailininkų
kadrus, šauklėtus modernio-
sios dailės dvasioje. Tokiems
duodama pirmenybė parodose
pasirodyti. Tačiau naujieji
"titaniai" ir yra panašiai parodų
silpnoji pusė, nespėję su-
sidiaryti savo kūrybinio pasat-
lio, duoda tą, ką išmoko. Se-
nesnieji dailininkai, anksčiau
representacinėse parodose da-
lyvavę, nepriimami tariamai
dėl "pasenusių" idėjų ir atsi-
likimo nuo pažangos.

Premijomis buvo išdalinta
\$10,856. George Kokines laimė-
jo Loganų kapitalinę premiją
\$2,000 ir medalį už tapybą
"Embracement No. I". Richard
Hunt laimėjo taip pat Loganų
premiją \$1,500 už skulptūrą
"Organic Construction". Ellen
Lanyon laimėjo \$1,000 už ta-

pybą "Niagarastalgia". Harry
Bouras laimėjo \$1,000 už
skulptūrą "The Duke's Gar-
den". Keletas kitų laimėjo po
tūkstantį dolerių ir daug ma-
žesnėmis sumomis premijų
paskirta už įvairius darbus.

Realistiniai darbai negavo
premių, bet yra keleta tikrai
gerų realistinių darbų, būtent:
Richard Frooman būdingas
peizažas su figūromis. Fred
Berger didelio formato, pu-
siau abstrakti tapyba "Fertile
Figures" — impresingas dar-
bas, Szissly ir Ivan Albright
kaip visuomet, didingi darbai.
Skulptūra daugumoje geizies
ir medžio medžiagoje. Yra
konstrukcija vadinamos tapy-
bos, kur į daiktą sudėta lentos,
popierius, audeklas ir kt. daik-
tai. Nudažyta "popierinėmis"
spalvomis, iš tolo duoda tre-
čio matavimo įspūdį.

Paroda tęsis iki birželio mėn
pabaigos. Ėjimas laisvas ir ne-
mokamas.

Meno žinios

Primityvaus meno paroda

McCormick Place iki birže-
lio 1 d. yra Afrikos ir Okeani-
jos meno paroda. Parinkti is-
toriškai ir meniškai eksponatai.
Daugiausia čia parodyta Afri-
kos primityvių tautelių medžio
drožinių. Kelios grupės medžio
skulptūros darbų surinkta iš
Okeanijos (Pietų Pacifiko sa-
lyny). Galima pamatyti, kaip
Egipto koptai pirmieji išmo-
ko drabužius austi.

Eksponatus parodai pasko-
lino Peabody muziejus, Har-
vardo muziejus, Philadelphii-
jos universiteto muziejus, New
Yorko Primityvaus meno mu-
ziejus ir daug kitų organiza-
cijų bei privačių asmenų.

Paroda labai įdomi.

Atidaryta Jean Dubuffet paroda

Gegužės 17 d. Chicagos Me-
no institute buvo atidaryta
speciali prancūzų tapytojo
Jean Dubuffet paroda. Dubuf-
fet laikomas vienas iš pirmau-
jančių moderniosios dailės ats-
tovų.

Paroda yra antrame muzie-
jaus aukšte (East wing galle-
ries).

Tėvynės Pašvaistė

"Tėvynės Pašvaistė" jau iš-
spausdinta ir atiduota išyklai.
Tai trečiasis Chicagos Aukštes-
niosios Lituanistikos Mokyklos
moksleivių metraštis, kurį lei-
džia tos mokyklos Tėvų Komitetas.
Metraščio turinį sudaro
pačių moksleivių įvairiausių te-
mų rašiniai. Šiuos rašinius pa-
tys metraščio bendradarbiai at-
renka, vertina ir taiso specia-
liose metraštininkų pamokose,
kurios vyksta mokslo metų
sekmadieniais. Be pagrindinių
rašybos, sintaksės, stiliaus ir
kitų rašto dalykų, šiose pamo-
kose metraščio bendradarbiai
susipažįsta ir su techniniu me-
traščio tvarkymu bei redagavi-
mu, spaudos (korektūros) klai-
dų taisymu ir kita. Metraštinin-
kų pamokoms vadovauja litua-
nistas Domas Velička, kuris yra

ir to metraščio globėjas. "Tė-
vynės Pašvaistėje" bendradar-
biauja per 40 bendradarbių, iš
kurių 5 (Mykolas Drunga, Kri-
stina Grabauskaitė, Vytautas
Nakas, Milda Pakalniškytė ir Bi-
rutė Šlajutė) sudaro redakciją.
Pirmojo metraščio ("Gintaro")
leidimo bei finansavimo reika-
lais rūpinosi Juozas Grabaus-
kas, to metraščio pradininkas,
antrojo ("Sakalų Kelių") —
Vytautas Šimkus, trečiojo —
Juozas Šlajus. J. Grabauskas ir
V. Šimkus metraščio leidimo
darbams talkininkauja ir da-
bar, nebūdami tėvų komitete.
Moksleivių metraščio leidimas
yra vienas iš pačių reikšmin-
giausių Tėvų Komiteto darbų
lituanistinio švietimo bare.

Pasveikink savo draugus per "Naujienas"

EXTRA MĖNUO DĖL BE UŽDARBIO JUBILIEJINIŲ SIUNTINIŲ

Lietuvių Prekybos Bendrovės Vadovybė nori pareikšti nuosirdų "ačiū" mūsų klientams už daugelį pasveikinimų ir gerų linkėjimų gautų per "Jubiliejinį Mėnesį", 5-rių metų sukakties proga.

Dauguma lietuvių pasinaudojo mūsų Jubiliejumi ir užsisakė Jubiliejinius siuntinius, kuriuos mes išsiuntėme pirkimo kaina; pripažindami visą malonę ir nuosirdžią paramą — ir dėl dar vis gaunamų teiravimųsi iš visų pusių pasaulio, L. P. B-vės Vadovybė nutarė duoti dar "Extra" Mėnesį dėl 1,000 Extra, be uždarbio, Jubiliejinių Siuntinių.

JUBILIEJINIS SIUNTINYS NR. 1

3¼ jardų vilnonės medžiagos kostiumui,
3 jardai vilnonės medžiagos paltui,
3 jardai poplino.
Normali kaina — \$46.50.
Jubiliejinė pirkimo kaina yra tiksliai — \$38.50, įskaitant visus mokesčius.

JUBILIEJINIS SIUNTINYS NR. 1 — DVGUBAS

6¼ jardų vilnonės medžiagos kostiumui,
6 jardai vilnonės medžiagos paltui,
6 jardai poplino.
Normali šio siuntinio kaina: \$84.50.
Jubiliejinė - pirkimo kaina yra tiksliai — \$65.00, įskaitant visus mokesčius.

JUBILIEJINIS SIUNTINYS NR. 2

3¼ jardų vilnonės medžiagos kostiumui,
3 jardai vilnonės medžiagos paltui,
3 jardai poplino.
4 jardai skalbiamo aksomo.
Normali kaina — \$8.00.
Jubiliejinė - pirkimo kaina yra tiksliai — \$48.00, įskaitant visus mokesčius.

Paprašius, mes oro paštu nemokamai siųsime medžiagų pavyzdžius į bet kurį pasaulio kraštą.

5% NUOLAIDA PER JUBILIEJINĮ MĖNESĮ VISOMS KATALOGINĖMS PREKĖMS, STANDARTINIAMS SIUNTINIAMS IR T. T.

Rašykite dėl Jūsų katalogo ir praleiskite mūsų Jubiliejų su Jubiliejiniais siuntiniais ir Jubiliejinėmis kainomis.

JUBILIEJINIAI SIUNTINIAI bus siunčiami Tamstai — mūsų senam klientui ir, Tamstai — mūsų naujam klientui visi už pirkimo kainą ir visi su garantija.

\$1.00 UŽSTATAS PATVIRTINA BET KURĮ JUBILIEJINĮ SIUNTINĮ JUMS, PIRKIMO KAINA, IKI PABAIGOS JUBILIEJINIŲ 1962 METŲ.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖ

341 LADBROKE GROVE,
London, W. 10. England

Darbininkų Balso Nr. 2

"Darbininkų balsas" visuomet pabarsto įvairių brandžių minčių ir išidėmetinų sąmojų. Štai kaip kas iš jo Nr. 2:

"Mes nieko neturime prieš Puškiną. Geras poetas. Tačiau mumyse ima augti protestas, kai Korsakas pradeda visą lietuvių literatūrą verti ant puškininės virvelės. Svarbiausia, kai jis Maironio šitmečio progą net pasiūlo darbai temą: Maironis ir Puškinas.

Korsakas be abejo žino ir mato, kaip dabar didžiulėmis pastangomis ieškoma mūsų literatūros klasikose rusų įtakos... Ta tendencija jau per daug aiški. Todėl Korsakas stengiasi būti atsargesnis. Girdi, ne Puškino įtaką ir poveikių reikėtų ieškoti Maironyje, bet atskleisti kūrybinius impulsus ir sugestijas, palyginti abiejų poetų kūrybą. Korsako teigimu, dėl tokio lyginimo Maironis tik išryškėtų ir iškilėtų.

O kaip jis galėtų iškilėti, jei bus įrodinėjama, kad jis rašė nusizūrėdamas į Puškiną, iš jo gaudamas, kaip Korsakas sako, impsų ir sugestijų? Čia mums ir kyla mintis, kad net sovietiniai akademikai yra gyvi tiksliai rusais ir neįstengia aukščiau pakelti galvas ir pasidaryti dar ir į kitas tautas. Jeigu ieškoti impulsų ir sugestijų, tai kodėl Maironis negalėjo jų gauti iš Goethės ar Šilerio? Kita vertus, kodėl gi Maironis negalėtų būti paliktas ramybėje, vien tik kaip lietuvių poetas?"

O štai apie kontrolinius postus. Jie dabar madoje. Tarp tautiniuose pasitarimuose nusiginklavimo klausimais apie juos daug kalbama. Sovietai nenori tų postų pas save įsileisti. Apie tai štai ką kandžiai "D. B." pastebė:

"Pasirodo, kad šis šnipinėjimo tinklas jau seniai prigijo pramonės įmonėse, o pastaruojų metu vis labiau plinta kolūkių bei tarybinių ūkių brigadose ir fermose. Vykdydami TSKP CK kovo plenumo nutarimą, kontroliniai postai dabar tikrina kolūkiuose, kaip ruošiamą techniką pavasario sėjai, kaip vežamos į laukos organinės trąšos. Jie tikrina, kodėl karvių fermoje sumažėjo pieno išmilža, kuo šeriami arkliai.

Kontrolinių postų įvedimas dar kartą parodo tą gilią prarają, kuri yra tarp komunistinių biurokratų ir paprasto žmogaus".

"D. B." paliečia tokią jautrią vietą kaip buvusias Lietuvoje žmonių medžiokles Sovietų vergų stovykloms.

Pavergtos Lietuvos komso-
molijos suvažiavime A. Sniečkus visą tą kalbę suvertė Stalino — Berijos viešpatavimo metams. Esą, dabar jau to nėra. Čia "D. B." klausia:

"Jei taip, tai gal Sniečkus pasakytų, kiek lietuvių dar tebe laikoma Sibire? Visa Lietuva jau žino, kad jų ten daug yra. Tai teisingumas reikalautų juos neatidėliojant grąžinti, aprūpinti butais, darbu ar pensijomis, kam ištrėmime buvo visiškai iščiulpta sveikata.

"O gal Sniečkus nepajėgė tai padaryti, nes visas atliekamas pastoges ir geresnius darbus Lietuvoje jau užėmė rusai?"

Čia prisiminkime, kad iš policijos generolo Serovo, Lietuvos žmonių medžioklei gaires nustatiusiam ir Kaukazo kelių tautų išvežimą Sibirą pravedusiam atimti tie ordina, kuriais Stalinas jį už tuos nuopelnus apdovanojo.

Deja, visa tai nepalietė A. Sniečkaus karjeros, nors jis ir buvo anų, dabar pasmerktų vyrų bendrininkas, nes vykdė, kas buvo jam įsakyta. A. Sniečkus, rašytojas Guzevičius ir maskvinis Gladkovas sudarė tą garsiąją trejukę, kuri įvykdė pirmąją Lietuvos žmonių medžioklę.

O štai "Darbininkų balso" padangėje pirma pavasario kragždūtė iš Chicagos.

"J. Janulaitis iš Chicagos, JAV, rašo, kad šio laikraščio egzistencija yra reikšminga ir reikalinga ne tik Europos žemynė, bet ir kituose kraštuose gyvenančių lietuvių tarpe. Apgailestina, kad jis retai tepasirodo. "Laikraščio leidimo reikalams kartu su šiuo laišku prisinešu \$10, "rašo malonus" D. B." skaitytojas"

Kiti įdomus "D. B." Nr. 2 straipsniai: vedamasis St. Kairio-Už kokią Lietuvą Lietuvos socialdemokratų partija kovoja? Toliau seka "Gegužės pirmoji"; J. Vilčinsko "Sąmokslas prieš Lietuvą", K. Abr. — "Tundroje paliktieji kaulai", "Istorijos šviesoje" ir kita.

— J. Vlks.

Darbininkų balso adresas:
1-2, Ladbroke Gardens
London, W. 11. Gt. Britain.

Darbo, namo, buto
reikia — viską tik
"Naujienos" teikia

UNITED PRESS - NAUJIENŲ Photo
Generolas Paul D. Harkins, Amerikos ginkluotųjų pajėgų Pietų Vietnamo vadovas, iš Saigono buvo nuvykęs į Bangkoką, Tailandą. Jo kelionė siejama su krize Laose.

Mūsų spauda padeda išlikti lietuviams

Prisimenu, kaip mūsų senosios kartos lietuviai čia Amerikoje ir ten Lietuvoje daugumoje tebebuvo anafabetai, tai yra ne skaityti, ne rašyti nemokėjo. Prisimenu iš savo jaunystės dienų 1899 metus, kada Lietuvoje tebebuvo tamsiausia naktis. Maskolių caro valdžia buvo uždraudusi lietuviams turėti savo knygas ir laikraščius bei mokyklas. (Lietuvoje seniau visi lietuviai rusus vadindavo maskoliais, kas tikrai jie ir yra). Tai buvo tamsus ir liūdnas laikas Lietuvoje. Lietuviai, tiesa, kovojo visokiomis priemonėmis prieš tą maskolišką carą. Už savo kalbą, už savo spaudą. Toje kovoje iškilo tokie didvyriai kaip Dr. Basanavičius, pelnęs Lietuvos patriarcho vardą, Dr. Jonas Šliūpas, Mažosios Lietuvos lietuvių patriarčas Martynas Jankausis ir Bitėnų, Jagomastas, Banaitis ir Vanagaitis iš Tilžės, taip pat Storasta Vydūnas iš

Tilžės ir kt. ir kt, organizavę ir daug padėję knygnešiams Lietuvoje atsirasti.

Daug teko tiems knygnešiams nukentėti ir daug kam Sibiro ištrėmime žuti, bet jie kovą pradėjo ir laimėjo, — po 40 metų lietuviai vėl susilaukė savo knygų ir laikraščių. Pamenu, kaip mūsų kaimo jaunimas jau tada dainuodavo: "Kad tu, gude, nesulauktum, ne taip kaip tu nori!" arba "Anei druko, anei rašto mums turėt neduoda, nori kad Lietuva būtų ir tamsi ir juoda..."

Pamenu jau iš 1910 metų, čia atvykę daugelis lietuvių dar nė nežinojo, kas jie yra. Atvažiuodavo iš maskolių tamsinamos Lietuvos rožančiais ir kantičkomis vežini, ir New Yorko "kaslegarnėje" valdininkų paklausti: "Kas esi? Kokios tautybės?" — atsakydavo: "Katalikas iš Kauno"... Bet Amerikos imigracijos valdininkai jau žinodavo, kad tokia "Katalikų tauta" yra lietuviai. Tai buvo maskolių, rusų, arba gudų atneštos tamsybės lietuvių tautai.

Sakiau, sakau ir sakysiu, kad savo spauda yra didžiausias dalykas lietuviams lietuviams išlikti. Jei mes čia Amerikoje neturėtumėm savos lietuviškos spaudos, visa lietuvybė ilgai netrukus čia žlugtų.

Todėl, lietuviai amerikiečiai, remkime savo spaudą!

Aleksandras Zalpyš

"NAUJIENAS" SKAITYTO VISŲ SROVIŲ ŽMONES: DARBININKAI, BIZNIERIAI, PROFESIONALAI, DVASININKAI, VALSITYBININKAI, MOKSLININKAI JIE ŽINO, KAD "NAUJIENAS" PADUODA TEISINGIAUSIUS ŽINIAS IR GERIAUSIUS RAŠTUS

NAUMĖ LIŪNAITE

MIELI LIETUVIAI!
Mes, trys Lietuvos dukros — aš, Naumė ir mano draugės Augė ir Skardė — senai ir ilgai gyvenę, bet nepasėję, buvę išvietintos, ilgai ir plačiai klajoję, pastangomis Nado Rasteno, pasiekėme lietuviškąją Čikagą ir viešime "Naujienose".

Mes norime atvykti į jūsų namučius ir papasakoti jums savo šurpulingus pergyvenimus senovės tremtyje. Iš mūsų sužinosite apie tais laikais esantį Bangpūčio dvarą Baltijos dugne, malonią Ravinę, geruosius Ardenus, mūsų gimtinę — Žvyrinė, tų laikų Lietuvą ir didingas "Trijų Rožių šventės" apeigas.

Mūsų kelionė į Jūsų namučius, buvusi \$5.00, dabar tik \$3.00. Prisiųdami ar sumokėdami "Naujienoms", 1739 So. Halsted St., Chicago 8, Ill., leisite mums atvykti ir viešėti pas jus.

Iki mielo pasimatymo,

NAUMĖ LIŪNAITE

COSMOS TRAVEL BUREAU
PIONIERIUS KELIONIŲ SRITYJE • DAUGIAUSIAI PATYRES
RUOSIANT IŠVYKAS Į
USSR IR RYTŲ EUROPOS KRAŠTUS

Mes parūpiname visas į USSR asmenims, kurie į čia atvyko per ar po II Pasaulinio karo ir dabar yra JAV-bių piliečiai.

AR JŪS NORITE ATSIKVIESTI SAVO GIMINES Į USSR? —
SUSIZINOKITE SU COSMOS

COSMOS TRAVEL BUREAU
45 WEST 45th ST., NEW YORK 36, N. Y. — Tel. CI 5-7711

PASIMATYKIT SU STANLEY LITVINU
APIE SAVO NAMO INSULIACIJOS PROBLEMAS.
Dabar yra laikas tinkamai įrengti savo namą vasarai ir žiemai.

Mes turime išdirbtą reputaciją pilno pasirinkimo A-1 rūšies stako lentų ir namams materioly.

CARR-MOODY LUMBER COMPANY
3039 SO. HALSTED STREET — Tel.: VICTORY 2-1272
STANLEY LITVINAS, Mgr. — LIETUVIAI SALESMONAI